Tečaj 33. POŠTARINA U GOTOVOM PLAĆENA. Broj 5

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.
S DOPUŠTENJEM CRKVENE VLASTI IZDAJU ISUSOVCI U ZAGREBU.

Blagoslovljen od sv. Oca pape i mnogo puta preporučen od hrv. biskupa, jedino je glasilo *Apostolstva molitve, bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova* proti psovki, *djevojačkih društava* za naknadnu sv. pričest te jedino službeno glasilo svih hrvatskih *Marijinih kongregacija.* Izlazi svaki mjesec.

Pretplata »*Glasniku Presvetog Srca Isusova*« iznosi *za god. 1924.* za cijelu godinu s poštom ili na ruke 12 d., za Ameriku i inozemstvo 24 dinara.

Narudžbe, pretplate, rekamacije i milodari šalju se:

UPRAVI GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. Palmotić 31.

Knjištvo.

Život sv. Alfonza Rodrigueza iz Družbe Isusove. Priredio J. Celinšćak D. I. Ovo je vrlo zanimivo žiće podrijetlom uglednog, bogatog i naobraženog španjolskog trgovca, koji je sve ostavio, da se kao brat laik Družbe Isusove posveti. Jednakim će stoga zanimanjem i korišću čitati ovu lijepu knjigu od kojih 300 stranica i svjetovnjak i redovnik, a svak će uz ostalo uživati u ljepoti jezika, kojim se ugledni pisac sveđer odlikovao. Knjiga se nabavlja kod Glasnika S. I. za 12 dinara.

Milosna devetnica i pobožnost 10 petaka na čast sv. Franji Ksaverskomu. Na 90 stranica niže ovdje poznati naš nabožni pisac J. Celinšćak D. I. najprije povijest i vježbe ove glasovite devetnice, a po tom u 10 razmatranja mnoge i lijepe dogodovštine iz života velikoga sveca. Djelce se dobiva za 4 dinara poštom, a za 3 na ruke kod Uprave Glasnika S. I.

Naša najveća potreba. Pod tim naslovom napose je otisnuta iz časopisa »Život« jezgrovita rasprava M. Vanina o promicanju svećeničkog podmlatka, koja će dobro doći svećenicima, odgojiteljima i roditeljima, a mogla bi i mnogome mladiću pripomoći, da posluhne glas Božji u pitanju zvanja. Dobiva se i kod Glasnika S. I. za 3 din. Čisti dobitak namijenjen je za svećenički podmladak.

Pogledi u kulturnu povijest hrv. naroda. Rijetko ćete naći u jednoj knjizi toliko zbijenog povjesnog gradiva, tako utješnih pojava iz naše kulturne povijesti, kako ga je ovdje marljivi i vrijedni pisac Juraj Kocijanić sabrao. Knjiga je zgodna za štivo i javna predavanja u svim društvima. Dobiva se za 5 din. kod »Uzajamnosti« Zagreb I. Kaptol 27.

»*Le droit des religieuses*« — Redovničko pravo po kodeksu crkvenog prava — francuski prijevod talijanskog djela P. Fanfanija, dominikanca. Tiskao i prodaje P. Marietti u Turinu po 14 franaka. Djelo temeljito i svestrano razlaže prava, dužnosti i povlastice redovnika, a na kraju ima propise, kojih se treba držati pri utemeljenju ili obnovi redovničkih zadruga. Dobro će doći redovničkim starješinama, ali i svećenicima, koji imadu s redovnicama posla.

»*Srce Isusovo — spasenje naše*«. Najpotpuniji hrvatski molitvenik s opširnom poukom o pobožnosti Presv. Srcu, pjesmaricom i mnogim lijepim slikama. Jednostavan platneni uvez 20 d.; platno i zlatorez 25 d.; u kožu vezan sa zlator. 60 d.

Kongreganist i *Kongreganistica.* Molitvenik Majke Božje s pravilima kongregacije. Jednostavan uvez (samo još Kongreganist) po 8 din.; platneni uvez od jednog i drugog po 10 din; a sa zlatorezom 12·50 din. —

Slike Presv. Srca Isusova u veličini 41×30 cm lijepe i zgodne za posvetu obitelji mogu se dobiti komad po 10 din. kod Uprave Glasnika.

»*Česta sv. Pričest*«, lijepa pouka i molitve za sv. Pričest od S. Babunovića 5 d

»*Život sv. Margarete M. Alacoque*« — učenice Bož. Srca 5 d.

»*Život sv. Ivana Berchmansa*« od J. Predragovića 5 din.

»*Čist naraštaj*«. Krasno pisana knjiga o sv. čistoći od profesora B. Strižića. Stoji 5 dinara.

»*Euharistija život i duša naša*«. 5 din.

»*Euharistijski kongres u Zagrebu 1923*«. Povijest i govori uz mnogo slika. Stoji 30 din.

Dopisnice sa svetim slikama. 20 kom. 10 din.; 100 kom. 40 dinara.

U svim ovim cijenama uračunana je otprema i obična pošta.

Uprava GLASNIKA SRCA ISUSOVA.

Glasnik Srca Isusova

Tečaj 33. 1924. Broj 5.

Marijine kongregacije.

Opća nakana za svibanj blagoslovljena od sv. Oca pape.

Pitaju nas prijatelji i u zadnje vrijeme: bi li pristupio društvu Srca Isusova ili Marijinoj kongregaciji? Svećenici opet pitaju: je li bolje osnovati društvo Srca Isusova ili Marijinu kongregaciju?

Na prvo pitanje je lak odgovor: pristupite svakako društvu Srca Isusova (Apostolatu ili Bratovštini), a i u Marijinu kongregaciju, samo ako je imate i ako vas primi. Društva Srca Isusova imadu naime istu svrhu kao i Marijine kongregacije: osobno posvećenje u sjedinjenju s Isusom i rad za čast Božju kod bližnjega, samo nisu sredstva i primjenjivanje njihovo uvijek isto.

Dok članovi društava Srca Isusova u svom *jutarnjem prikazanju* dižu svoj pogled izravno k Isusu, kongreganisti se prije prijave kod Bl. Djevice i s njom se zajedno poklone Isusu. *K mjesečnoj sv. Pričesti* vuče jedne i druge ljubav Bož. Srca, a kongreganiste pri tom prati još napose Majčina ruka, da tu dužnost i sigurnije i s većom koristi izvrše. *Dobri kršćani* nastoje biti jedni i drugi, samo kongreganiste pri tom pomaže čvršća zajednica: češći sastanci, temeljite upute, prijateljski savjeti upravitelja i drugara, dok su drugi više prepušteni sami sebi. *Rad za bližnjega* je u kongregaciji stalan i sustavan, u drugim društvima pak više ovisan o veledušnosti pojedinca.

Istina je, da je i u Apostolstvu Srca Isusova provedena lijepa *organizacija* revnitelja, kojom se dade mnogo dobra postići u župi, zavodu i društvima. No u kongregaciji je ipak savršenija, jer njezino poglavarstvo bdije, pa se mogu nemarni i otpustiti, a revnima šire polje djelatnosti otvoriti. Stoga i ne obiluju kongregacije tako brojem članova, koliko vrsnoćom njihovom i njihovog rada.

Tko dakle pristupi u društvo Srca Isusova — dobro čini; tko u Marijinu kongregaciju — još bolje čini; tko u jedno i drugo — najbolje čini.

Oho! Pa zar nije dosta samo u jedno? Zar može čovjek i u dva? Dosta je i u jedno, ali se oba zajedno popunjuju, da razviju katoličku djelatnost do savršenstva. Žar molitve i revnost štovatelja Božanskoga Srca može da dade kongreganistima polet i svestranost u radu za bližnjega; temeljit duhovni život kongreganista može da osobno usavrši štovatelja Bož. Srca i učvrsti ga u trajnoj vjernosti. Pa tako i vidimo da Marijine kongregacije uvode u svoj krug Apostolat Srca Isusova, a ovaj opet daje, da se njegova »Djevojačka društva« pretvaraju u Marijine kong.

Iz rečenoga se već može razabrati u glavnom odgovor na drugo pitanje: hoćemo li osnovati Marijinu kongregaciju ili Apostolat Srca Isusova? — Gdje treba da se led tek probija, izvrgnimo ga jakim zrakama

Božanskoga Srca u njegovu društvu; zazovimo dobrog Pastira, da izvadi iz trnja ovce svoje; u ovčarnici njegovoj, u domu njegovu — kongregaciji — odgajat će ih dalje ljubezno i strogo Majka njegova.

Gdje se ljudi plaše teških obveza, pokažimo im društvom Srca Isusova, da je jaram njegov sladak i breme lako. Upoznavši to veselo će poći Mariji u kongreganističku školu savršenstva.

Apostolat se dakle može osnovati svagdje, jer će se u svakoj župi naći duša, koje će misao Apostolata shvatiti i izvesti. Marijine kongregacije su pak izabrana četa za koju nije svaki niti je ona za svakoga, jer niti imadu svi potrebite uvjete za ono savršenstvo, za kojim ide Marijina kongregacija niti njezin način odgovara svakoj ćudi. Pa stoga i ne idu Marijine kongregacije za velikim brojem, nego za što probranijim članovima.

Gdje vas dakle ima lijep broj (kojih 20 u župi) prosvjetljenijih duša jednog istog staleža i po prilici dobi, okupite se u Marijinu kongregaciju i stvorite u njoj djelatnošću milosti Božanske srčiku za obnovu župe.

To kongregacija može da bude. Benedikt XIV. to krasno veli u svojoj zlatnoj buli »Slavne Gospodarice«: »Jedva bi čovjek vjerovao, kako spasonosan utjecaj izvire iz hvalevrijedne ove uredbe na sve stupnjeve društva. Jedni od nježne mladosti stupaju pod zaštitom Bl. Djevice putem nevinosti i pobožnosti te sačuvaju u svakoj dobi netaknutu čestitost, kako i dolikuje učeniku Isusovu i sluzi Marijinom pa si zasluže da im uzoran život bude okrunjen konačnom ustrajnošću. Drugi se pomoću preblage Majke Božje u ovom udruženju trgnu iz zamka strasti to po tom provode život trijezan, pravedan i pobožan i baš uz pomoć kongregacijskih vježba sretno ustraju. Treći: oduševljeni žarkom pobožnošću prema Bogorodici dižu se poletno do velike ljubavi Božje, velodušno se odriču prolaznih dobara i naslada svjetskih te prigrljuju sigurniji i svetiji redovnički život, da pribijeni redovničkim zavjetima uz križ Kristov rade samo za svoje savršenstvo i spas bližnjega« . . .

Tko pri tom ne pomišlja na velike kongreganiste: Stanka, Alojzija, Berhmansa, Alfonza Ligorija, Franju Saleškoga, Petra Furijera, Kamila Lelisa, Fidelisa od Sigmaringa, Kanizija, Belarmina . . . sve same zvijezde prvog reda na nebištu katoličke Crkve.

No nijesu sami. Čitavi skupovi velikih muževa: učenjaka, državnika, vojvoda i sve vrsti narodnih dobrotvora — zahvaljuju svoju duševnu veličinu Marijinoj kongregaciji. Jedan nam neka u ime svih reče, glasoviti Lipsius: »Najdraži i najslađi spomen iz cijelog života jest mi i sada na samrti — moje primanje u kongregaciju«.

Marijina kongregacija je prema riječima Lava XIII. škola savršenstva, u kojoj je učiteljica Bl. Djevica »Prijestolje mudrosti«. Kako je u otajstvu Utjelovljenja začela Isusa, othranila ga za javno naučavanje i žrtvu križa, tako se na njezinom milom Majčinom krilu započinje vrhunaravni život, rad i žrtva kongreganista, dok ih Ona ne uobliči po uzoru Kristovu.

Pijo X. reče 7. rujna 1904. da u kongreganistima gleda ljude, koji ne poznaju drugog cilja, nego posvetiti sebe i druge; četu izabranu pravih kršćana, revnih kršćana, pripravnih na svaku žrtvu pod okriljem Bl. Djevice i uz zaštitu svemoći Božje.

Vidjeli su to sve od njezinog utemeljenja g. 1563. dobri uzgojitelji, revni biskupi, a osjetili najviše sami vjerni katolici, pa su smatrali srećom i čašću za sebe i sebi povjerene, da utemelje kongregacije, da pristupe u njih. Do konca godine 1922. pripojeno je Prvoj M. k. u Rimu u svemu 44.981 kongregacija prem su do g. 1751. osnivane samo kongregacije za muški svijet. U godini 1923. bilo je osnovano i pripojeno 1067 kongregacija.

Tako brojne i vrsne čete treba da su si svijesne svoje velike zadaće u radu svete Crkve za spas i napredak čovječanstva. Po samoprijegornom radu i veledušnim žrtvama doći će u one posebne zborove, što se po nauci velikih bogoslova kupe oko Majke Božje u nebu čineći njezinu časnu pratnju, a ujedno uživajući osobitu sreću.

Josip Vrbanek D. I.

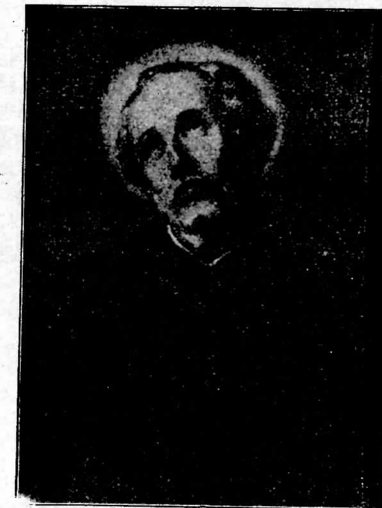
Bl. Andrija Bobola Dr. Is.

21. svibnja.

Fr. Hamerl D. I.

Mnogo se prije govorilo i pisalo, otkud da je ovaj svetac. Sada je uglavljeno da je Slaven, stari poljski plemić iz Litve. Bog mu bio dao jako tijelo, krepko zdravlje, a još krepči duh, jer ga bio odredio, da bude apoštol Litve, domovine svoje.

Sa 20 godina stupi on g. 1611. u Družbu Isusovu, te se u mladim godinama bavio uzgojem i podukom mladeži, kako je to kod Isusovaca običaj. No naskoro mu starješine nađoše širi djelokrug. Kao misijonar obašao je u 35 godina svoju domovinu podučavajući neuke u kršćanskoj vjeri, i propovijedajući od sela do sela. Katolike je oživio i pridigao a mnoge krivovjerce raskolnike doveo u krilo svete majke Crkve. Osobito kad je tamo kuga vladala (1625—1633) učini bl. Andrija neizmjerno dobrih djela. No ovim se zamjeri Kozacima, koji neumornog »dušohvata« — kako su ga zvali — napokon 16. vibnja 1657. kod Jan... uhvatiše. Najprije ga kušali prijetnjama i obećanjima sklonuti, da otpadne od katoličke Crkve. No bl. Andrija stajaše čvrst kao hrid usred uzburkanih valova. Sad ga mučitelji htjedoše na drugi način umekšati. Privezavši ga gola o plot išibaše ga po cijelom tijelu. Tada ga privezali na sedla dvaju jahača, da trči uporedo s konjima, a kozaci ga putem neprestano nadžacima svojim udarali po plećima i tako ga doveli u Pinsk. Ovdje su ga istom čekale grozne muke. Najprije ga udarali sabljama i izbili mu jedno

Bl. Andrija Bobola D. I.

oko, onda mu okrutnici zgulili kožu s glave, prsiju i ruku a gorućim bakljama na raznim mjestima opalili mu meso. Rezali mu članak po članak na prstima i na drugim dijelovima tijela i probadali ga na sve strane, a sve to uz grozne kletve i hule na Boga. Dugo su ga još vukli po zemlji i blatu, dok mu nijesu sjekirom skončali život udarivši ga dva puta po glavi.

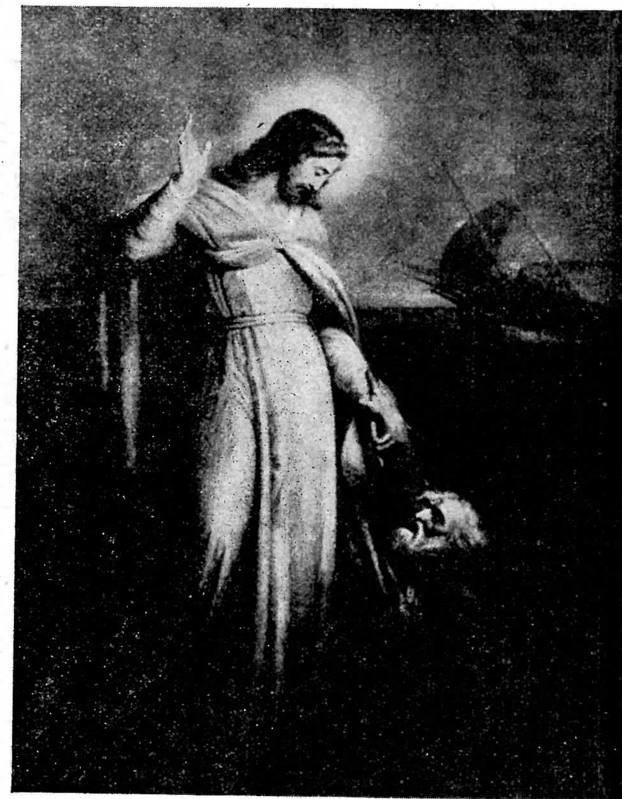
»Zaista mučeništvo, koje je okrutnošću svojom nadmašilo sve muke Kristovih junaka u pogansko doba!« Tako uskliknuše kardinali u Rimu, kad su pretresli sve ove potankosti. A nama je često previše pretrpjeti malo vrućine ili zime; mi se stidimo priznati vjeru svoju tim, da svetkujemo nedjelju, petak, Uskrs? »Oh letos smo sjajno proslavili Uskrs! kazat ćeš možda. Imali smo objed kao nikad, te smo na drugi dan Uskrsa učinili i veliki izlet«. »A jesi li se i pred Uskrs ispovjedio po kršćanskom običaju? A je li to učinila i cijela tvoja obitelj? — Deder, još nije kasno, odmah sutra učini svoju dužnost!

No eto kako je Bog proslavio izmrcvareno tijelo bl. Andrije. Dugo se nije znalo, gdje se nalazi, dok nije napokon sam blaženik odao svoje skrovište. Našli su mučeničko tijelo čitavo, meso svježe i kožu meku, a rane kao da su od jučer. Bog je vjernog slugu svoga proslavio velikim čudesima. To je sklonulo papu Pija IX. te ga g. 1853. uvrstio u broj blaženika. Boljševici su iz Pinska odnijeli sveto tijelo Bobolino u Moskvu, a sadanji sv. Otac papa izmolio je od njih te mu ga poklonili. Kad je u lipnju 1923. prispjelo u Rim, točno se još na njemu razabrali znakovi mučeništva i ona gipkoća što ju je prije 266 godina imalo. Sveti Otac je obećao, da će u zgodno vrijeme predati poljskoj domovini ovo veliko njezino blago. Za svjetskog rata spominjalo se ime bl. Andrije Bobole radi proročanstva, što ga je kazao g. 1819. dominikancu ocu Korzenieckiu u Vilni. Bio je to veliki štovatelj našeg blaženika, pa kad mu jednoć preporučivao sebe i nesretnu si Poljsku ukaza mu se Bobola te mu reče: »Ustaj, otvori prozor, i vidjet ćeš, što prije nijesi nikad vidio«. Otac posluša, i vidje mjesto uskog samostanskog vrta veliku ravnicu oko grada Pinska, i kako na njoj bjesni žestoka bitka. Jasno je razlikovao razne vojske: rusku, tursku francusku englesku, austrijsku, prusku i drugih naroda. — »Kad to bude, reče bl. Bobola, onda će Poljska opet dobiti svoju slobodu«. Ostavi mu još otisak svoje ruke na stolu i iščezne.

Pobožni Dominikanac razmišljao, kako će tamo biti tako ogromna bitka, gdje su same močvare? No tijekom prošlog [illegible]ća su Rusi kanaliziranjem ipak toliko isušili one močvarne krajeve [illegible] ona bitka oko Pinska zaista u nedavnom velikom ratu i bila, a Poljska se zaista oslobodila.

Božansko i ljudsko u Crkvi.

Gle lađe na uzburkanom moru. Isus je u nju utjerao učenike, a sam se popeo na goru da moli. Lađici je protivan vjetar i valovi je bacaju. Pred zoru dolazi Isus k njima hodajući po vodi. Učenici se plaše i viču: »Utvara je!« Isus im se očituje: »Ne bojte se! Ja sam!« — »Gospodine! ako si ti — reče Petar — zapovjedi mi, da dođem k tebi po vodi«. — »Hodi!« odgovori Isus. Izišavši Petar iz lađice iđaše po vodi, da dođe k Isusu. No videći veliki vjetar uplaši se i počevši se topiti povika: »Gospode, izbavi me!« Isus mu odmah pruži ruku, uhvati ga i reče: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« I kad uđoše u lađicu, presta vjetar. Svi u lađici pokloniše se Isusu govoreći: »Zaista, ti si Sin Božji!«

Malovjerni, zašto si posumnjao?« M. 14, 30.

Lađa je katolička Crkva. Nasljednici svetog Petra i apostola po Isusovoj zapovijedi u njoj rade. Isus na nebeskoj gori i sada moli za Crkvu, na koju navaljuje đavo i zli ljudi. Kad je Crkva u većoj pogibli, pruža joj Isus i veću pomoć. Ta ona je njegovo čedo, njegovo tijelo, izljev Srca njegova; po Crkvi On prosvjetljuje ljudski rod svijetlom nepogrešive nauke svoje, krijepi ga živom vodom sakramenata svojih, vodi ga sigurnim putem zapovijedi svojih. To je božansko u Crkvi.

Čovjek je i u toj lađi čovjek pa zvao se on i Petar. Kako može da utone u more života, da mu još samo zdvojno čovječje obličje iz njega viri! To je tako, kad se samo u sebe pouzdaje, kad ne stoji u uskoj vezi s Isusom po molitvi, po svetoj pričesti, kad hoće da bude sam svoj.

Čuje se da su katkad i Petrovi nasljednici i nasljednici drugih apostola i njihovi pomagači, svećenici, stali tonuti u moru života. Moguće. Ljudi su, i kao ljudi mogu da utonu pa i u nesretnu vječnost . . .

No gle svijetle, veličajne pojave Isusove uz Petra. On ga je sam pozvao k sebi, u njegovoj je službi, ta služba ne smije da propane. Stoga

mu odmah pruža ruku, diže ga, spasava, jer će ga upotrijebiti za velike stvari.

Eno ih na obali Tiberiadskog jezera. Baš su založili nešto od ribe i kruha, što im sam Isus ispekao. Još je samo par dana vidljiv s njima, pa im posvećuje svu nježnost pažnje i brige svoje.

Velika mu je briga na Srcu. Kako će ih očuvati da budu *jedno* — oni, njihovi nasljednici, njihovi vjernici . . . Sve je to On od Oca primio i njima predao, pa to treba da ostane isto, jednako svima i svagdje i svagda — sve dok bude ljudi na zemlji. Ta bez toga ne može nitko k Ocu.

»Eto, Petre, ja sam molio Oca da ne pomanjka vjera tvoja. Ti učvrsti braću svoju . . . Tvoja vjera nije više od tebe nego ti ju dao Otac moj. Obećao sam ti ključeve kraljevstva svoga, da ćeš ti otvarati i zatvarati svima, a drugi samo uz tebe. Pa eto, to obećanje ti sad ispunjam: pasi ovce moje, pasi jaganjce moje!« . . .

Kako je velik sveti Petar tude! Sam Bog i Otkupitelj ljudi daje mu svoju vlast, povjerava mu svoje djelo, svoju zaručnicu, svoju Crkvu. Uz Isusa, kamen ugaoni, Petar će joj biti stijena nepomična u nauci; uz Isusa, pastira dobrog, Petar će je pasti dobrom pašom sakramenata; uz Isusa, nevidljivu glavu, Petar će je ravnati valjanim zakonima. I koji Petra sluša — Isusa sluša; koji s Petrom ne drži — protiv Isusa je! Petar kao čovjek je maleni Simon — lako se i utopi; Petar kao papa je velika pećina — o koju se razbijaju svi valovi pakla već dvije tisuće godina.

Od ove čvrste Petrove pećine, sv. Oca pape, odmetnulo se nekoliko hrvatskih svećenika, pa se združili s prijašnjim krivovjercima Janzenistima i s Bismarkovim njemačkim »starokatolicima«, da laglje ruše jedinstvo Isusove Crkve u hrvatskom narodu. Njihov je korak odobrilo ministarstvo vjera u Beogradu dne 18. prosinca 1923. i priznalo im dapače za biskupa jednog častohlepnog otpalog kanonika, kojega je katolička Crkva radi nesavjesnog uredovanja pozvala na odgovornost, a on je odgovorio otpadom.

Tužna je to pojava gledati slabost i zlobu ljudsku, kako se diže kao orude tamnih sila proti ladici Isusovoj. Ali je utješno, kako vjerno stoji hrvatski narod uz svoju katoličku Crkvu, jer su kroz pet godina ti novi krivovjerci uspjeli da zavedu tek par stotina lakoumnih duša.

Isus je u Petrovoj ladi, a hrvatski mu narod u njoj kliče: »Ti si zaista Sin Božji!«

Pogani i sv. čistoća.

A. Gecina.

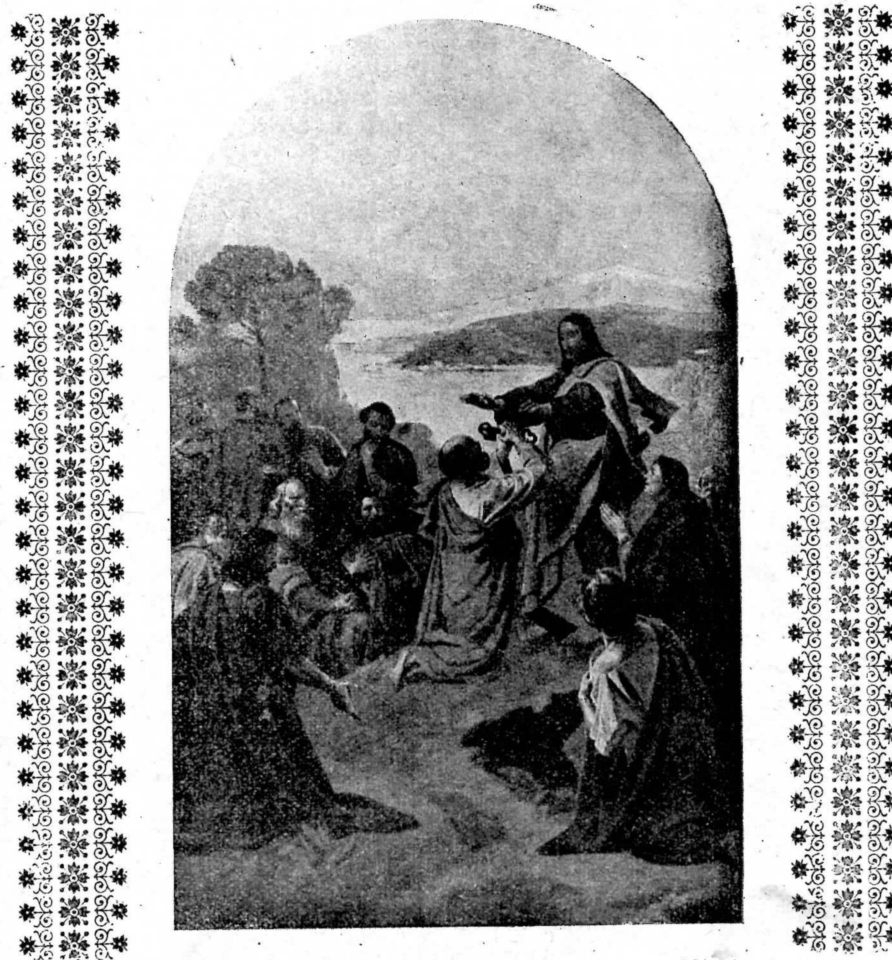
Sveti Jeronim, da pokaže koliko su pogani držali do sv. čistoće, kaže: »Jednom se zaputi 50 lakedemonskih djevojaka na nekakvu svečanost u Meseniju; tamo ih htjedoše oskvrnuti; one radije poginuše, nego da žrtvuju svoje djevičanstvo«.

Što sv. Jeronim pripovijeda, dogodilo se prije Krista. Da, dogodilo se to u vrijeme, kad je još rod ljudski u tami bio i uzdisao za Svijetlom, Spasiteljem, koji će ga poučiti, kako mu valja ispunjavati volju Božju.

O, vi poganske djevojke, svijetlijeg ste značaja, stidljivije ste od mno-

gih kršćanskih djevojaka, koje baš zato polaze kina, različite koncerte i plesne dvorane, da uzimadu priliku oskvrnuti stidljivost, sv. čistoću.

Na nekoj pak poganskoj svečanosti (Panateneja) igrale su glavnu ulogu djevice, koje su nosile neke posvećene košare; svaki, koji se tih košara doticao, morao je stanoviti broj dana živjeti u potpunoj čistoći. **S tim u**

Ti si Petar, i na toj stijeni sazidat ću crkvu svoju. Matej 16, 18.

svezi govori Demosten, poganski govornik: »Uvjeren sam, da bi onaj, koji se približuje oltarima, koji se dotiče posvećenih košara i koji obavlja obrede kod službe Božje, morao biti čist ne samo stanoviti broj dana, nego kroz cijeli svoj život«.

Naši katolički svećenici treba da žive u potpunoj čistoći čitavog svog života. Žive pak u sv. čistoći potaknuti ne od poganskog govornika Demostena, nego potaknuti od božanskog Spasitelja, koji savjetuje, a i traži preko sv. Crkve od njih doživotnu čistoću.

U današnje doba kao da svom žestinom na tu krepost navaljuje trostruki neprijatelj: ljudske zle požude, svijet i pakao. Čuvajmo se tog trostrukog neprijatelja sv. čistoće. Moć njegova uskolebala je i neke naše svećenike, te pođoše za ženom i pogaziše svetu vjeru.

Da pak u našem narodu što više procvate krepost sv. čistoće, da dobri svećenici naši uzmognu usprkos svih tih navala ispunjavati volju Božju, do smrti ostati u potpunoj čistoći i beženstvu, a vjernici svaki u svom staležu čuvati neokaljanu čistoću djevičansku, ženidbenu i udovičku: — molimo se često i zaufano:

Presv. Srce Isusovo, kreposti sviju bezdno, smiluj nam se!

Tko je kriv?

M. A. Z. uršulinka.

Starac se župnik zaputio selom. Malim svojim selom. Četrdeset ga već godina obilazi. Poznaje svaki kutić, svaki puteljak. A i duše svojih župljana, i njih poznaje.

Zaustavio se eto pred jednom kućicom. Pokuca. Uđe. Znade, da pod tim krovom stanuje bol i patnja. A to privlači svećeničko srce njegovo, kao što uživanja i naslade privlače ljubitelje svijeta.

Kod prozora stoji vremešan čovjek i puši. Pogled mu se gubi u daljini. U crne se misli zanio. Žena sjedi na običnome svom mjestu, ali ne radi. Plače.

— Žalosni ste obadvoje. Šta se opet dogodilo? zapita ih župnik.

— Ah, isto, što i zadnji put, kad ste nas pohodili, gospodine župniče. Samo još gore.

— Vaš sin, zar ne?

— Da, on i uvijek on. I ovaj ga je majstor otjerao. A to je već treći.

— Pa zar ga nikako ne možete popraviti?

— Popraviti? Ah, — zarida bolno majka, da znate, kako se smije svemu, što mu velimo. Časak sluša, slegne ramenima i ode. A vrati se, kad ga je volja . . .

— Čujte, djeco moja: jeste li i vi tako postupali sa svojim roditeljima?

— Mi? O — uzdahne otac i suze mu udare na oči — moja majka nije radi mene nikad plakala. U našoj obitelji, što je otac rekao, bilo je sveto.

— Jadni moj Ivane! Ali recite mi: moli li vaš Andro?

— Šta bi molio! Ta ni prekrstiti se više ne zna!

— A vi, jeste li u njegovoj dobi molili?

— Gospodine župniče, vi se sjećate naših roditelja pa znadete, da su strogo pazili, kako im djeca vrše vjerske svoje dužnosti. Svake smo nedjelje išli s njima u crkvu, a pred ovom slikom eto klečali smo svake večeri i glasno molili. Dobri moji roditelji! Kako sam ih ljubio! Kako slušao! A on? . . .

— Prijatelju moj, — očinskim će glasom župnik, — razumijete li, što ste sad rekli? Vi ste slušali svoje roditelje, jer su oni slušali dragoga Boga. Vi ste ih ljubili, jer su vas oni učili ljubiti Boga. Sjećate li se, da sam vam često rekao. Sin vam izostaje od mise i nauka vjere. Vi ga šaljete u škole, gdje mu se o Bogu nikad ne govori. Pazite, ovo će vas dijete stajati još mnogo suza. Jesam li govorio krivo?

O, djeco moja, vi ste prestali jedan i drugi obavljati svoje molitve. Dopustili ste, da vam dijete zaboravi Boga, jer ste ga i sami zaboravili. I zato se eto dragi Bog udaljio iz doma vašega. A kad Bog ostavi koju dušu ili obitelj, odnese sa sobom i svoj mir, slogu, radost i poslušnost.

Muž i žena oborili glavu. U duši im zborio jedan glas: Da, mi smo krivi!

Poučilo to gorko iskustvo za vremena barem druge roditelje!

Panduri i procesija na Uskrs.

Kod nas u Feričancima postoje od davnine neki običaji o Uskrsu, koji su, držim, jedinstveni i kojih nema u drugim župama, pa kako je blizu ta svetkovina, nakanio sam da to iznesem pred čitatelje milog Glasnika.

Samo mjesto imade vrlo lijepi položaj. Nad njim se pružio kršni Papuk, a pod njim se opet spušta ravnica — koja se proteže sve do Drave. Samo selo je napravljeno u formi križa, a upravo u sredini uzdiže se krasna crkva, koja svojom nutarnjom ljepotom spada među najljepše crkve u našoj nadbiskupiji.

Nedaleko sela — kojih 20 časova hoda — nalazi se »Kalvarija«. Tu je 14 drvenih stupova, na koje se metnu na Cvjetnicu postaje križnog puta, a na vrhu opet su 3 križa, kraj kojih se dižu 2 lijepa bora.

Na Kalvariju polaze češće pobožne duše, da se same pomole. Na vel. petak polaze u velikom broju, jer se tom prilikom skupe župljani cijele, prostrane feričanačke župe. Procesija polazi gore kad se Presveto položilo u grob. Čim se crkva isprazni, drže počasnu stražu kod Groba od naroda prozvani »panduri«. Za tu se službu izabere 9 momaka, od kojih je jedan »kapral«. Svi su obučeni u narodne šurke, a osim toga svaki ima i pušku. Po 4 od njih straže kod Groba, a druga četvorica kupe milodare po selu, što im narod vrlo rado daje.

Do uskrsnuća straže određeni sa cijevima dolje okrenutim, a za uskrsnuća okrenu cijevi gore i svojim pucanjem veličaju samu svečanost.

Oko 2 s. noći od vel. subote na Uskrs polaze oni sa križem, sv. vodom i zvoncem iz crkve te obilaze cijelo selo po oranicama, mole se Bogu i blagoslovljenom vodom blagosivaju polja. Gdje nađu ovelikog žita, natrgaju ga i ponesu na Kalvariju, gdje se isto vrlo rano skuplja svijet, pjeva uskrsne pjesme, a obično se i vatra naloži te sjedeći kod nje čekaju pandure. Kad ovi dođu i donesu žito, sakupljene djevojke pletu od tog žita vijence za križ, što su ga panduri nosili, a ujedno i za križ i barjak, koji se donosi u procesiji, što kreće iz crkve oko 5 s. u jutro.

Kad oni na Kalvariji opaze, da ide procesija, silaze polagano u susret toj procesiji, koja čeka pod Kalvarijom. Pred svima ide jedan seljak noseći križ, a za njim panduri. Oni polaze od postaje do postaje, pred svakom poklekne i poljube ju, a kad svrše, dolaze do procesije. Kad se približe, onda se križ križu kao na pozdrav naklone po tri puta jedan drugom. Poslije toga drži onaj seljak, koji je išao pred pandurima, mali govor o uskrsnulom Spasitelju, a kad svrši, izmoli se 5 Oče naša i 5 Zdravo Marija na čast 5 rana Spasiteljevih. Iza toga se razvije procesija, koja jedva da zaostaje po množini ljudi za onom procesijom na veliki petak.

Kad se dođe na drum, opet se poklekne i pomoli, a onda pjevajući uskrsne pjesme, a panduri pucajući iz svojih pušaka, dolazi se u crkvu.

Otkad ta procesija postoji, ne pamte niti najstariji ljudi, ali je ta procesija svima vrlo mila. Koji su ovdje služili kao činovnici, uvijek se toga ugodno sjećaju. Za pandure vele, da ih uveo župnik Novotny.

To je, dragi čitatelji Glasnika, kratki prikaz običaja o Uskrsu, što se obavljaju u feričanačkoj župi. Nu dodajem, da pravu ljepotu toga može tek onaj pojmiti, tko to vidi.

A. Ivezić, kapelan.

Zaručnik — psovač.

Dogođaj su donijele novine u Firenci g. 1914. baš pred početak rata. Dvije vrlo odlične i bogate obitelji u Firenci spremale se za svadbu; radosna kćerka iz jedne polazi za sretnog mladića u drugu. Sve je išlo od dobra na bolje i sve čekalo samo sretni dan vjenčanja. U jutro toga dana poletjele sjajne kočije sa zaručnicima i rodbinom prema gradskoj palači, da se obavi građanski čin, a iza toga će svi u crkvu na pravo vjenčanje.

Stignu pred palaču i zaručnik se trgne da brzo otvori kočiju zaručnici i da joj pruži ruku za oslon, kad će saći. Al tko bi znao kako i zašto, zapela mu pri tom otvaranju koprena zaručničina i — razdrla se.

Videći nezgodu izgubi zaručnik pamet pa udri u grdne psovke. Zaručnica ga pogleda, problijedi, stupi natrag u kočiju i sva zlovoljna dovikne kočijašu: »Natrag kući!« Kočijaš oklijevao, ali će ona odlučno: »Rekla sam: kući! I to brzo!«

Kočija se okrene. Priskoče roditelji, da umire kćer; posreduju prijatelji. Ne koristi ništa. Plemenitom zlovoljom svijetle joj oči i duboko povrijeđena dovikne: »*Opsovao je Boga! Nije vrijedan da ga uzme i jedna* ***katolička*** *djevojka, koja što do sebe drži. Nevrijednik je!*« . . .

I vratila se kući. Vrijedna zaručnica, koja nije pazila ni na tako zvanu »lijepu budućnost« ni na učinjeni veliki trošak, nego je samo Bogu od srca zahvaljivala, koji je dopustio, da je na tom inače nedužnom dogođaju upoznala pravu, neukroćenu ćud čovjeka, s kojim bi bila nevina nastradala. Živila odvažna i plemenita zaručnica! Kako bi se mnoga paklena usta začepila, kad bi je druge slijedile. Bog ne plaća istina ni svake subote, ali kojput plati i ne čekajući subotu. *L' Argine 8. II. 1924.*

Kraljici svibnja.

Što cvijeće danas mili miris širi,
A sunašce nam tako divno sja?
Što topli lahor tako blago piri?
Za koga slava radosna je ta?

Slavujâ već su krošnje napunjene,
Svi luzi zvone pojem njihovim;
Iz zelen lišća trešnje se rumene
Baš onamo nad kipom Gospinim.

Oj svibanj to je, svibanj cvjetni, bijeli,
Što sav se sja i sav je jedan poj:
To svojoj on se Kraljici veseli,
Od svega svijeta pravi oltar Njoj.

U peti sat sa svakog hiti praga
Po dvoje, troje k crkvici u dol,
Jer tamo naša Majčica je draga,
I kod nje lijek je za svaki nam bol.

Sva nježna danas crkva nam je mala,
Mirišljiv svuda njom se niže cvijet,
A usred ruža Kraljica je stala,
I čelo njeno ljiljan kruni svet.

Sve aršće pjesmu iz srdaca smjernih,
U pjesmi gori ljubavi nam žar,
Oj primi, Majko, poklik duša vjernih,
Oj primi ga ko svibanjski ti dar!

Tonka Pernar. Sušak.

Lastavica.

Pramaljeće je. Sunce ugodno grije. Lastavice već cvrkuću po svim ulicama. I k našoj kući doletješe crne laste, te su svako jutro milo pjevale nad našim prozorom. Mi smo se djeca tome veselila, kada bi slatko slušali njihov glas, dok smo ležali jutrom još u postelji ili kada smo se vraćali iz škole. Jednog dana počeše savijati gnijezdo upravo iznad gornjeg prozora pod krovom.

Gnijezdo! Marljivo rade te dvije ptičice: svaki čas nose nešto blata, pak slamku; jedna odleti, druga doleti. Jadnice! Činilo se ko da ništa ne jedu vas dan. Posao je dakako brzo napredovao, te je iza sedmicu djelo bilo gotovo. Zašto, čemu taj trud? Male se laste muče za budućnost. — Misliš li i ti na svoju budućnost? Misliš sigurno na dug život. Nu »taština je dug život željeti, a o dobru se životu malo starati«. (Naslj. Krista, K. 1, gl. 2, 4). Misliš li na ono, što te čeka iza smrti? Trudiš li se, da iza smrti dođeš u nebo? Ili zar hoćeš, da poslije smrti tvoja duša legne u gnijezdo pakla?

U gnijezdu se lastavičinu domala izlegoše mališi. Pet ih je na broju. Kako su sitni! Uzmeš ih u ruku, gotovo nemaju težine, ali ipak u njima živo srce kuca. Gološavi su, ali ih po noći svojim krilima pokriva majka. Gladni su, jer im treba rasti. I opet stoga mati i otac lete i dolijeću čas za časom i nose im hrane, tečne i obilate. Velika je doista, požrtvovna, tvorna i brza ljubav tih roditelja. — Ljubiš li ti svoju dušu? Želiš li je spasiti? »Blago onomu, tko se svega odriče, što mu može savjest okaljati ili opteretiti« (Naslj. Kr., k. 1, gl. 21, 2). Čime hraniš svoju dušu? »Mnoge riječi ne će zasititi dušu, nego dobar život okrepljuje duh i čista savjest podaje veliko pouzdanje u Boga« (Ist., k. 1, gl. 2, 2). Odluči i reci Bogu: »Tvoje ću odredbe držati; ne zapusti me nikada!« (ps. 118, 8).

Dobre lastavice ne čekaju, dok se sunce pomoli iza brda, nego rano odlijetaju s gnijezda. Strjelovito lete i hvataju muhe, te ih donose na vrhu kljuna svojim ptićima. Tim se poslom bave cijeli dan, upravo do sutona. Jeli ti tako nastojiš oko dobrih djela i da ih bude što više? Ljutiš se, kada ti šljiva malo urodi; još se jače srdiš na jabuku, ako si je lijepo očistio i pognjojio i ona ničim ne rodi. I Isus je na putu iz Betanije prokleo smokvu, koja nije imala ploda, a učenici »u jutro prolazeći mimo vidješe, gdje se posušila iz korijena« (Mat. 11). Bog ti daje i vremena i prigode za pokoru, post, milostinju, pristupanje k sv. sakramentima i slično: A ti? Čekaš noć, smrt, kada više ne ćeš moći da sabireš dobra djela za drugi svijet.

Jednog je dana ugledala naša mačka lastavičino gnijezdo i u njemu pet gološavih ptičica. I pomisli ona, da bi to izvrstan, mek i slastan zalogaj bio za njezine zubiće. Pomisli i odmah skoči na prozor i tu poče mudrovati, kako bi se popela do gnijezda. Lastavica je opazila i posebnim glasom upozori mališe na pogibelj, sama gotovo cvileći zaokruživaše lijetom pred svojim domom. Naravno mi smo djeca odmah protjerali neugodnu macu. — Je li cviliš ti tako nad svojom dušom, kada joj zaprijeti pogibelj? Sv. Petar nas opominje: »Trijezni budite i bdijte, jer protivnik vaš vrag obilazi kao lav ričući, tražeći koga da proždre«. (1 Pet. 5, 8—9). Nu ti se s nečastivim upuštaš u razgovore, kada on hoće da zavede u napastima, pak zato lako i brzo padaš poput Eve. Ni riječi s putenošću ili

inim strastima; odmah ih odbij i reci Bogu: »Tvoj sam, spasi me!«

Brat je Ivo imao kavez i želio je da uhvati jednu od mladih lastavica, koje su već odlijetale iz gnijezda i vraćale se večerom natrag. I uhvati je lako, jer je jutrom zalutala u našu sobu. Jedni smo joj umakali kruh u mlijeko, drugi šećera dali, treći prosa i vode. Ali ona nije marila za to. Brat izvjesi kavez vani do prozora. Odmah doletješe njezini roditelji, stadoše je hraniti kao ono u gnijezdu. Čak i pjevahu nad krletkom, kao da je tješe u njezinu zatvoru.

Napokon nadođe jesen, kada lastavice sele iz naših krajeva. Naša mlada robinjica neće ništa da jede, lomi krilima, kao da kriči od boli, te tuče sobom o krletku. To nas je ražalostilo i na povratku iz škole svečano je pustimo na slobodu. Ona poleti k nebu u visine, zapjeva i odmah okrenu svoj lijet put toplog juga. — I vaša je duša zatvorena u tijelu kao u krleci. Zato je nemirna, dok ne otpočine u nebu. Naša duša hlepi za neizmjernošću, a toj hlepnji može jedino Bog zadovoljiti, jer je samo On neizmjeran. »Veselite se i radujte, jer je nagrada vaša velika u nebu« (Mat. 5, 12), veli nam Isus Bog. *A. A.*

Prijatelju samouku uraru.

Odgovara M. Rihtarić.

Vaša su dva lista eto zabludila k meni. Vi želite, neka bih vam neke stvari razjasnio. Kušajmo.

Prvo, o čemu želite razjašnjenje, jest »pitanje o sirotinji«, koje vam na srcu leži. Kažete, da ste čitali, da je kršćanstvo mnogo doprinijelo k tomu, da je ukinuto »starodrevno« ropstvo? Velite: »Sirotinja, to su bili oni starodrevni robovi, koji nijesu posjedovali ništa, pa čak ni pravo na život«.

Ovo je istina. Žena u muhamedanaca i danas jest robinja, sve do u naša vremena smio ju je muž i ubiti. Danas ne smije u nas, zabranjuje zakon državni. Ali u Aziji to već ide. Kako u muhamedanaca, tako je bilo vjekoma u pogana. Kršćanstvo je diglo ženu na njenu prvobitnu čast, a roba ne razlikuje od slobodnjaka. Pred Bogom smo svi jednaki, Hrvat, Nijemac, Mađar ili Srbin. Ostali su i u kršćana kmetovi, ali to nijesu ipak robovi. A danas ne ima ni kmetova.

Vi razlikujete, i ne loše, nekadašnje robove od današnjih, »modernih«. Ovdje vam je pred očima kapital. Je li? ioni moderni robovi, koji kapitalu služe. Čujete, prijatelju, ruku na srce pak mi recite, nije li se katolička Crkva i te kako zauzimala za radnike, to moderno roblje? Pape, biskupi, svećenstvo. O tom čitajte u krasnoj knjižici »Pogledi u kulturnu povijest hrvatskoga naroda«, što ju dobijete kod Glasnika za 5 dinara. Pisalo se, radilo, da se stanje radnika poboljša, i te koliko, pa što? Radnici, ovo »roblje« bili su i jesu i danas najveći protivnici katoličke vjere i Crkve, i to samo katoličke! Ostavljaju pravoslavne, luterane, kalvine, muhamedance i iste židove, premda robuju njihovu kapitalu, a vojuju proti Crkvi katoličkoj. Pa kako će ih onda kršćanstvo spasiti? Recite, recite što da kršćanstvo učini za njih više i bolje nego je hotio Lav XIII. i katolički svećenici. A radnici ostaju ipak najveći njihovi neprijatelji.

Tu nedavno sam obavljao u jednoj kući »Križec«, t. j. blagoslov kuće o svetkovini sv. triju Kralja. Poslije svršena blagoslova dadem križ, neka ga prisutni poljube, kako je običaj. Dva radnika, kod blagoslova radione prisutni, odbili su »Mi se time ne bavimo!« Hoće li im Bog dati blagoslova?! Ta preziru ga. Nije njima protivnikom, neprijateljem kapitalista, već svećenik, pop. Zašto? Jer tako ima biti, to je »moderno!« Tako hoće kapitalisti. Oni hoće i zapovijedaju, da radništvo viče na popove, jer dok viču na popove, u miru su kapitalisti. Na koji dakle način da im pomogne Crkva, kršćanstvo?! Jesu i ostat će roblje i kao takovo će služiti kapitalu, dok god ne budu priznali, da je Bog — Bog, otac i kapitaliste i radnika.

DRUGO RAZJAŠNJENJE:

Kažete: »Sv. pismo veli, da je Bog zbog Adama i Eve prokleo zemlju i njezino potomstvo — stanovnike zemaljske, — i mnogi drže, da je zato zlo na svijetu, i da se tu ne da ništa pomoći, i da zato ne vrijedi štogod poduzimati«.

Ovo pravo zapravo, po vašem pismu, ne velite vi; to govore »drugi«, »mnogi«. Od ovoga nešto je istina a nešto nije. Istina je, da je Bog Adamu rekao: »Prokleta zemlja zbog tvojega djela« — zbog grijeha, koji si učinio, ali nije prokleo potomstvo Adama i Eve. Prokleo je zmiju, jer se đavao poslužio njezinim tijelom, spodobom, ali se ovo prokletstvo odnosi više na đavola, nego na zmiju. Neprijateljstvo stavlja Bog između zmije i žene, ne između zmija, koje puzaju, nego đavola i žene — blažene Djevice Marije, koja je imala satrti, a sada već i jest zgnječila glavu zmijinu, sotoninu. Proklinje Bog sotonu, a ljude žali, imade s njima pomilovanja. Vidite, kako je dragi Bog već od prvoga početka spram ljudi dobar! Sagriješili su anđeli, i Bog ih bez milosrda baca u pakao, premda su i oni njegovi stvorovi, daleko ljepši od čovjeka. Sagriješiše ljudi, slušaju đavola a ne slušaju Boga — ko i danas, Bog ih kazni, ali ne ko anđele, mnogo — mnogo blaže i određuje umah Otkupitelja.

Velite dalje: »Da je uistinu Bog prokleo ljude, da jedu kruh svoj u znoju lica, jeli bi ga i bogataši; da je žena prokleta, da rađa djecu u bolovima, ne bi se tolike bogataške žene mogle ukloniti tim bolovima«.

I ovdje ima štogod istine, a štogod ne. Bog je prokleo zemlju *radi grijeha,* ali se ovo prokletstvo ne odnosi ipak na svu zemlju i na sve vijekove. »U znoju lica svoga jesti ćeš kruh, dok se ne obratiš u zemlju iz koje si uzet, jer si prah i u prah ćeš se pretvoriti«. Bog ne čini nikakove razlike između ljudi i ljudi, sirotinje i bogataša. Osuda jednaka za sve. Sirotinje ima različite; ima sirotinje, koja se rodila sirotinjom, a ima je mnogo, koja je sama, svojevoljno, barem svojom krivnjom postala sirotinjom. Hoćete primjera? Stotine ću vam ih navesti: Jak gazda propio se, protepao sve. Tko je kriv? Bog?! Niko ne može tvrditi, da mu je kriv Bog, što je on sav svoj imetak protepao. Radnik, obrtnik, služi i zasluži. Čim dođe do novca, treba li da vam kažem, kuda bježi. I dok je novca ostaje u krčmi — a žena, dječica? Je li kriv Bog? Krivi ga radnik, kašnje, krivi; a je li uistinu kriv on?! I od jakog gazde postao velika sirotinja, on, žena, dječica. Imao je ipak sina, pametnijega od sebe. On se od sirotinje digao na jakoga gazdu.

Bogataši?! Ima ih, koji su se rodili već kao bogataši. Možda su njihovi očevi bili dobri gospodari, marljivi, štedili su. Mnogo ih je, svakako dosta ih je, koji su bogatašima postali. Neki na pošten način, drugi na način ne baš dopušten. Ide li ovima sve onako glatko, kako neki misle? Dvojim. Dvojim, da ide. Imam znanca, bogataš i te kakav! I ne na način nepošten. Reko mi je njegov poslovođa: »Oslobodio me Bog biti u njegovoj koži. Trudi se, razbija glavu, misli i razmišlja dan i noć«. Vidite, to nije baš udobno a ni ugodno. A takovih će biti dosta. Ali ih ima i drugih, kojima ide, je li? I to dosta, još i više nego onih kojima ne ide. Moguće, da i više. Ipak dvojim, da i ovima ide sve glatko. Pa da bi i išlo, sv. Augustin odgovara na ovo: »Ne može se reći da ***živu dobro*** oni, koji ne mogu živjeti *uvijek*«. I na njih dolaze bolesti, i njihove žene rađaju u bolovima i umiru u porodu. I na njih se proteže — bez pardona — ona: »dok se ne **obratiš u zemlju**, iz koje si uzet«. Je li?

Poznam ih i više bogataša čestitih, a ima ih i među svecima: Sveti pustinjaci Pavao i Antun bili su bogataši, sv. Jeronim i njih stotine. Zar nije svetaca i iz carskih i kraljevskih kuća? I te koliko! Bogataši. I naš blaženi Marko Krizin, je sin bogatoga oca!

Ne valja, svaku sirotinju dizati, a svakoga bogataša prezreti. Bog će suditi i jedne i druge. Pravi bogataši su u nebesima, a prava sirotinja u paklu. Na zemlji je sirotinja bio sam Isus i sav njegov okoliš. Trebalo bi, da bogatiji upotrebljuju svoj imetak onako, kako hoće i zapovijeda Bog. O tom drugi put.

ZAHVALNICE.

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti. Događajima, što ih iznose zahvalnice, pripisujemo ljudsku vjerodostojnost. Za oglas se zahvalnice ne plaća ništa, a dragovoljni milodari upotrebljavaju se za raširenje Glasnika.

SVOJIM ODABRANIMA.

Dubrovnik. Utekosmo se devetnicama božanskome Srcu Isusovu za naše tri susestre redovnice. Jedna je imala opasnu bolest na koži, druga jaku upalu pluća, a treća bolest želudca. Obećasmo, da ćemo se, ako nas presveto Srce Isusovo usliši, javno u milome Glasniku zahvaliti i eto nas, da ispunimo zadatu riječ, jer smo uslišene. Iz dubljine srca i duše hvalimo i slavimo preljubljeno i presveto Srce Isusovo vrućom željom da se svi, koje pritište kakova bol ili nevolja k Njemu uteku i kod Njega kao i mi pomoć i utjehu nađu. — *Sl. Mil.*

DA OD ZLA NE BUDE GORE.

Srijem. Snašla me teška tuga. Moja kćerka, kao dijete siromašnih roditelja, bila je prinuždena, služiti svoj kruh kao činovnica, daleko od roditeljske kuće. Tamo se zavjerila jednome inače vrijednomu i dobrom čovjeku, ali »izraelićanu«. Ne mogu opisati kakva bol mi srce kidala, to više, jer nam baš u isto vrijeme smrt ugrabila najstarijega sina, svu nadu i pomoć starosti naše. Da se odrekne njega na to ni da pomisli. Bilo se bojati i za njezin život, tako ga je voljela. Zar da dođe sad do razdora između roditelja i djeteta pa da izgubim i drugo dijete? Bože dragi što da činim? Tada se sa svim srcem i dušom utječem presvetom Srcu Isusovu moleći ga, da On tu stvar uredi, kako On to želi i hoće da bude; obećavši, da ću se javno zahvaliti u Glasniku Srca Isusova. I presveto Srce Isusovo pomoglo je, da je barem vjerenik pristao, da ih vjenča katolički svećenik, te da djeca budu krštena i odgojena u rimokatoličkoj vjeri. Kad im se dijete muško rodilo, kršteno je u katoličkoj Crkvi. Hvala i slava Božanskom Srcu, koje je pomoglo, da barem od zla nije bilo gore. — *T. S.*

SV .ANTUN POMOGAO.

Imadem sina i snahu, i odmah nakon njihovog vjenčanja, bez ikakvog uzroka su me strašno zamrzili i mene samu od sebe odijelili. I kroz te tri godine neprestano su s menom u svađi živjeli, prem sam sve sile upotrijebila, da se pomirimo, ali bez uspjeha. Molila sam se i molila, a pred nekoliko dana preporučim se sv. Antunu, da mi pomogne i započnem moliti devetnicu. Zbilja čim sam ju počela moliti, moj sin, koji nije s menom tako dugo govorio, dođe k meni i moli me za oprost i blagoslov jer odlazi u vojništvo, a već sutra dan dođe k meni i moja snaha da se pomirimo, što sam učinila s velikim veseljem i upravo se osjećam preporođenom. Bolje i sada i ovako nego nikad i nikako. Zahvaljujem se sv. Antunu, koji mi je svojim zagovorom pomogao. — *M. B.*

O DESETGODIŠNJICI.

Podravina. Deset je već godina, moj mili Glasniče, što dolaziš neumorno pod moj krov. Hajde da ti i ja iskitim makar mrvičak jedne stranice, one najljepše, što ju samo Bož. Srce svojom blagotvornom rukom piše — stranice »Zahvala«. Imam i ja već na čemu da zahvalim, jer sam na sebi i svojoj kući osjetio ispunjeno obećanje Bož. Srca: »U obilju ću izliti milosti svoje na štovatelje svoje«. Najnovije pak dobročinstvo njegovo je bilo, što mi je suprugu čuvalo u teškom porodu, a djetetu očuvalo zdravlje. Sada ću ja baš pomoću Glasnika nastojati, da očuvam dušu djeteta za Božnsko Srce. — *A. M.*

POMOGLA JOJ GOSPA LURDSKA.

Slavonija. Mjeseca prosinca prošle godine pala sam nesretno i slomila ruku u podlaktici. Velike sam patila boli i malo je bilo nade u ozdravljenje, jer mi je ruka tek 4. dan naravnana i povezana. Nu ja sam sve ufanje i molitve usredotočila u Božansko Srce Isusovo i Gospu Lurdsku, s velikom nadom, da ću biti uslišana. Početkom veljače počela sam devetnicu na čast ukazanja Gospe Lurdske, primila sv. Sakramente i na 11. II. išla sam k sv. misi. Došav iz crkve pokušam micati i okretati bolesnu ruku i opazim, da mi to ne zadaje nikakove boli. Ozdravila sam Božjom pomoću na zagovor Gospe Lurdske, pa vršim svoje obećanje, te se javno zahvaljujem za primljene milosti i šaljem 30 Din. kao milodar Gospi Lurdskoj. — *M. P.*

Poziv na prvi kongres hrvatskih Marijinih kongregacija.

Svim hrvatskim Marijinim kongregacijama.

S velikom radošću Vam javljamo, da će se ispuniti srdačna želja Marijine djece po hrvatskim zemljama te ćemo ove godine držati prvi kongres hrvatskih Marijinih kongregacija.

Na blagdan Bezgrješnog Začeća odlučile su zagrebačke kongregacije — kako Vam je poznato — da će pozvati svoje posestrime, neka se sve zajedno sastanu u Zagrebu. Sa svih strana hrvatske domovine odazvale se Marijine kongregacije i drage volje prihvatile namisao općeg sastanka, a spremno su pristale, da zagrebački odbornici Saveza upraviteljâ hrvatskih Marijinih kongregacija sve urede, što je potrebno za kongres. I presvijetli naši biskupi sabrani na konferencji u siječnju o. g. odobrili su ovu namisao.

Nato se sastali zagrebački upravitelji kongregacija i vijećali o pripravama za kongres. Pa jer je velika većina hrvatskih kongregacija izrazila želju, da bude sastanak u ljetno doba, *odlučeno je, da će biti prvi kongres hrvatskih Marijinih kongregacija 23. i 24. kolovoza ove godine.* Točniji će se program sastanka skoro javiti u kongregacijskom vjesniku Glasnika

Uvjereni smo, da će sve kongregacije s veseljem primiti naš poziv i rado pohrliti na naš prvi opći sastanak. A premda nekoje kongregacije ne će moći da pošalju velik broj svojih članova na kongres, ipak se čvrsto nadamo, da će svaka poslati dolično zastupstvo, osobito da će doći svi upravitelji s najuglednijim članovima svojih zborova. Pa i nije svrha ovomu kongresu, da se pred javnošću istakne velikim mnoštvom učesnika, nego da ozbiljno pretrese potrebe i zadaće hrvatskih kongregacija.

Tu ćemo jasnije uvidjeti veliku vrijednost Marijinih kongregacija za naše doba, točnije spoznati njihovu važnu zadaću u hrvatskom narodu i stvoriti temeljitu osnovu, kako će se razviti kongregacijski život i rad na korist sv. Crkve i domovine.

Ali za to je potrebno, da svaka kongregacija najprije sama ove točke dobro promisli i tako pripravljena dođe na naše zajedničko vijeće, da se uzmogne na kongresu točno pregledati stanje svih hrvatskih kongregacija i odrediti im zajednički rad za budućnost. A učesnici će ponijeti s kongresa u svoje kongregacije novu ljubav prema našoj osobitoj Majci nebeskoj, nov zanos za našu veliku svrhu i novu odlučnost za naš uzvišeni rad.

Potpisani će odbor s velikom zahvalnošću primiti od svake kongregacije savjete i prijedloge, da što bolje izvrši pripravu za kongres. Prije svega pak nastojmo, da si ustrajnom molitvom zajamčimo obilnu pomoć Božju u našem djelu. Pa jer smo se osobitim načinom posvetili prebl. Djevici Mariji kao našoj gospodarici, odvjetnici i majci, ne sumnjamo, da će ona svojom moćnom zaštitom pratiti naš rad i s majčinskom ljubavlju blagosloviti naš kongres.

Sa Djetetom svojim svetim svaki čas
Nek Marija Djeva blagoslovi nas!

U Zagrebu na Blagovijest 1924.

Savez upravitelja hrv. M. kongr.

Čudotvorna Majka Božja kod Kamenitih vrata u Zagrebu.

Zlata pl. Šuffay.

Stari Zagreb imade jedno tiho svetište, koje znadu ne samo ispaćene nesretne već i sretne duše pobožnih poklonika Majke Božje grada Zagreba.

Pod kamenim dverima »Kamenitih vrata«, starog Zagreba nalazi se barokni oltar sa svetištem, a zatvaraju ga barokna željezna vrata. Što priča historija o tom?

31. svibnja 1731., kad je izgorio veliki dio gornjega grada, zahvatio je bio požar i Kamenita vrata. U prvom katu nad Kamenitim vratima, nalazio se kip bl. Djevice Marije. Kako je vatra zahvatila cijelu zgradu, izgorjelo je pokućstvo u prvom katu. Drugi dan našla se slika bl. Djevice Marije neoštećena u pepelu. Zagrepčani smatrahu to čudom, te je udovica M o d l a r dala pod svodom Kamenitih vrata podići žrtvenik i na nj staviti spomenuti kip bl. djevice Marije. Tako o tom pripovijeda suvremeni hrvatski historičar Baltazar Krčelić Annae st. 573. i 574. i profesor Rudolf Horvat u »Prosvijeti« 1913. st. 424.

Eto pred tim oltarom, pred tom slikom Majke Božje, nad kojom je napis: »Pomoćnica u svim nevoljama i protiv požara« — više od stoljeća dnevno tinja mnoštvo svijeća, a cvijeća u vazama donosi svako godišnje doba. Tiho izgaraju svijeće kao molitva, a cvijeće i razni darovi od zlata i srebra, što se čuvaju na stijeni u ormarićima, odaju ljubav i zahvalu Majci Božjoj za primljene milosti. Već više od stoljeća Ona tu prisluškuje tjeskobe srdaca i duša, koje su potražile spas kod nje: Kraljice Milosti. Već više od stoljeća tiho nečujno padaju tu do nogu njezinih razne želje i molitve, a Ona ih uslišava . . . sve i svakoga pravog molitelja. Pokušajte! Vi ćete se uvjeriti.

Kamenita vrata ne imadu dosta pod svodištem svojim stijena, da se na njima ispišu sva imena onih čije molitve je Ona uslišala, koga je Ona sve utješila . . . Treba je samo zazvati, ali zazvati molitvom »u ime Isusovo« . . . Od onih tisuća zazivanja Majke Božje od Kamenitih vrata, i raznih uslišanih molitva, čujte jednu. Bilo je nekako koncem g. 1918. Najednom oko pola jedanaest sati u noći začujem strašnu pucnjavu. Probudim se. Slušam. Dolaze glasovi kao iz daljine: Vatra, vatra! . . .

Kakva vatra? . . . Gdje? . . . pomislim.

U prizemlju se vrata naglo otvore kao da je netko provalio, al hodnikom zatutnji muklo: vatra! . . . Zar, kod nas u kući?! . . . pomislim. Ne mogu da vjerujem. Al snažni koraci po stubama bivaju sve bliži. Na vratima kućevlasnika zvonce zazvoni. Tko je? . . . začuje se glas gospodara. Čuje se glasan odgovor: Vatra! — Gdje? Treći kat vaše kuće je ugrožen, gori krov susjedne kuće. — Čini mi se da sanjam. Ne mogu da shvatim. Al sad, zazvoni zvonce moga stana. Kućevlasnik zove: »Treba da ostavite stan, jer je treći kat ugrožen. Susjedni krov gori!« Zar uistinu? - zavapim.

Sad tek odem na balkon, da vidim, šta je. Oh, strahote! — Susjedni krov sav u plamenu, a plamen već liže naš krov. — Varnice padaju kao iz plamene vreće na krov naše kuće . . . Protrnem od traha, a u grlu me nešto stislo. Što ću ja? Drugi u kući su osigurani protiv požara. A ja? Svi su već ostavili stanove . . . samo ja u trećem katu stojim usred sobe kao ukopana . . . Gledam propast svoju . . . Oh, što da radim?

Sjetim se Majke Božje od Kamenitih vrata. »O, Majko Božja! zavapim i bacim se na koljena pred njezinom slikom . . . Pomozi, Majko! — Ti koja si mi našla taj stan, spasi ga od požara! Majko Božja, molim Te!

Ustah smireno kao da se nije ništa dogodilo i pomislim: uzet ću nešto odijela sobom. Ali prije ipak ću još izmoliti deseticu krunice. I počeh moliti krunicu. Kad je bila desetica gotova, pomislim: sad treba pakovati, najnužnije pa izaći. No prije idem da vidim krov. Izađem na balkon. Kako se začudih! — O, Majko, Tvoje nevidljive ruke gone vatru s našeg krova! Upravo napadno . . . Plamen okrenuo prema sjeveru i kao pokrov pao na susjedni krov, a na našem krovu ni plamena niti jedne varnice. . . O, Majko Božja od Kamenitih vrata, hvala Ti i slava! Nije li to Tvoja pomoć! . . .

I napuni mi se duša nebeskim mirom. Znala sam i osjećala stalno, da opasnosti više nema. Ne treba pakovati! Možeš ići mirno spavati. Majka Božja je pomogla, govoraše neki glas u meni. Oko četiri sata zazvoni zvonce moga stana. Bila je gospoda kućevlasnika, koja se vraćala s djecom i suprugom kući. »I vi ovdje?« reče. — Da ostala sam . . . Niste se bojala? — Ne! Pomogla je Majka Božja! — Gospoja nije to razumjela, ali ti čitaoče razumiješ me. Je li?

31. svibnja 1931. bit će 200 godina, otkad je Majka Božja odabrala Kamenita vrata grada Zagreba za svoje tiho svetište. Još je sedam godina do toga dana. Zagrepčani treba da proslave taj dan svečano. Neka sazna već sada domovina za čudotvorno svetište pod Kamenitim vratima Zagreb grada, neka se znade kako je Majka Božja odlikovala Zagreb.

Mali vijenac k nogama svibanjske Kraljice.

Eto svibnja, eto mjeseca ruža i slavuja, eto dana nježnoga zelenila, mlakog povjetarca i blagoga sunca! Sve se giba, sve se kupa u dragom svijetlu, sve pjeva. Milijuni se stvorenja javljaju glasovima i glasićima, govore svomu Stvoritelju: tu smo, živimo!

Nalik njima glasaju se i bezbrojne duše katoličke diljem svijeta, slaveći lijepu Svibanjsku Kraljicu dobrim djelima, molitvama, pjesmama. Da i pjesmama. Pjesmom ju je najljepše uzvisio Duh Sveti, diči je njom uvijek Crkva, pjevaju joj čete pjesnika.

Nju slavi i hrvatska pjesma. Već otac hrvatske umjetne književnosti, stari pobožni Hrvati, pjeva Njoj:

Zdrava si, Marije, zdrav žilju) pribili,*
Ki u prsi krije tvoj Sinak primili!

A i poslije sve do dana današnjega ima u hrvatskom narodu duša, koje Njoj pjevaju. I naš je Glasnik donio već tolike pjesmice Njoj u čast. A ima ih još priličan broj u stolu našega urednika. Nađe se u mnogima od njih po koji priprosti krasuljak, za koji bi bilo šteta da neopažen povene. Od takih eto krasuljaka mali vijenčić i mećemo ga pred noge Svibanjskoj Kraljici.

* * *

Doista, najljepši su cvijetovi na zemlji lijepe ljudske duše. Što je miris cvijeću, to je dušama molitva. Kao što se miris iz cvijeća diže i razblažuje ljude, tako se diže i molitva iz duša i ugađa Bogu. Po mirisu poznaju ljudi već izdaleka i ružu i ljubicu i zumbul, po molitvi pozna i Bog svoje cvijetove među ljudima. Duša bez molitve nije zapravo Božja, ona je cvijet bez mirisa.

Ovi lijepi cvijetovi duša ljudskih mirišu u svibnju najnježnijim mirisom svojoj dragoj Majci.

Svibanjsko cvijeće cvatuće
Nebeskoj Majci šapuće:
Marijo, svibnja Kraljice,
Čuj molbe svoje dječice!

Takav je jedan cvijet i duša maloga gimnazijalca S. G. iz okolice Pakraca iz koje potječu ta četiri retka. Bog dao što više našoj dragoj Hrvatskoj i takvih cvijetova i takvoga mirisa, o kakvu govori taj naš mladi prijatelj!

Njegov se drug H. M. zamišlja u Marijinu milinu. Gledao je mnogo njezinih slika, ali mu nijedna nije onako lijepa, kako mu Ona sija pred očima duše.

Na tisuć slika ja te gledah,
O Marijo puna čara,
Al nigdje još mi ne zasija,
Kakvu mi te duša stvara.

I to je živa istina: ni najbolji slikari ne mogu naslikati divne Majke Djevice onako, kako je može zamisliti pobožna duša. No Ona je na nebu ljepša ne samo od svih i najljepših slika već i od svih pomisli, što ih mogu imati najumnije i najpobožnije duše na zemlji. Ipak nas to ne smeta, da se molimo i pred vrlo siromašnim njezinim slikama, na kojima nema nikakve ljepote.

*) Ljiljane.

Ali i još nešto: Ona *pomaže*. To tvrde milijuni ljudi kroz 19 stotina godina. To dokazuju tolika Njezina svetišta diljem svijeta, to govori svima u naše dane tolikim čudesima Lurd. Da, blaga Zvijezda Morska pomaže u luku mira.

Štovatelj Gospin A. T. iz Huma na Sutli našao se kod uboge šumske kapelice i opazivši u njoj na oltaru sliku Majke Božje pada od žive radosti na koljena.

Hodao sam stramputicom po zelenom lugu,
I opazim kapelicu u debelom dublju,
Tu ja glednem na vratašca do svetog oltara,
I ja kleknem i zavapim: Ah . . . Majčice draga!

Zar nije ovo došlo upravo iz srca? Da, upravo kao bistri mlaz vode iz svoga izvora, kao ljubica sa svoga busena. Takva je živa i iskrena pobožnost: ona probija iz unutrašnjosti i pokazuje se čarobno u očima, riječima i držanju tijela. Puka vanjska pobožnost bez unutrašnje to je drvo bez korijena, što je zapravo već suho, ali svojom lisnatom krošnjom zavarava neko vrijeme ljude. Samo iskrena, unutrašnja pobožnost ima pravo i treba da se i izvana pokaže.

Pobožno se srce okreće za crkvom kao suncokret za suncem. Crkve su naše doista sunca naših duša. Zar ne kriju Onoga, koji reče: »Ja sam svijetlo svijeta«? A gdje je katolički hram i hramak, da ne bi u njemu bilo oltara, ali barem kipa ili slike Blažene Djevice? Stoga katolici hite — kako lijepo opaža P. Gj. — napose u svibnju u crkvu.

Danas svi, Majko, padamo,
Pred Tvojim svetim oltarom,
Pjesme Ti lijepe pjevamo
S velikim, srdačnim žarom.

Što je u koga veća pobožnost k Majci Božjoj, to će češće misliti na Nju, to će je češće potražiti u crkvi. Njezino se dijete sjeća nje već u ranu zoru.

Ranom zorom pozdrav Gospi
S tornja gore glasi zvono,
I već ide biće mlado,
Prema crkvi kroči ono.
Kad u crkvu svetu stupi
Pred Marijin oltar kleče,
A do nogu Majke Božje
Bijel pupoljak ružin meće.

Kao što tu s ružinim pupoljkom meće mlada kongreganistica i svoje srce na oltar pred svoju Majku, tako jedna njezina drugarica sa zvukovima večernjih zvona šalje Gospi svoje osjećaje.

Kad sunašce zlatno za goru tone,
Kad cvijetak u suton se zatvara,
Kad ptičica gnijezdo potraži svoje,
Kad zvijezda prva na nebu sja:
Sa zvonom srdačno govorim i ja;
Ave Maria!

Čemu toliko štovanje Marije? pitaju ledene protestantske i mlake katoličke duše. »Kako ne bih štovao One, koja je Majka mojega Boga?« kaže u jednoj lijepoj knjizi plemeniti protestant Andersen. Što da tek reknemo mi katolici! Ta Ona je ponos i milina naše divne Crkve, Ona je Majka svetoga veselja, uzrok naše radosti, čar očiju naših! Kako bi pusto i ružno bilo bez Nje!

Nekih eno već na kraju,
Našle cilj' su svome vaju,
Jer su Tebe, Majko, zvale,
Moć su Tvoju dobro znale.

Stoga lijepo odlučuje taj mladi gimnazijalac A. V. kongreganist u franjevačkom sjemeništu u Sinju:

. . . sav sam Marijin,
Da mi duša ne zabasa.

Osim napasti, koje mame na grijeh svojom lažljivom slatkošću ima i takvih, koje odvraćaju od dobra svojom gorčinom. To su bijeda, bolest, žalost i svakojaki križevi. No i protiv ovih potonjih ima dijete Marijino jako oružje.

Kad te snađu kakvi jadi
Il nevolje slete,
Ti iz džepa tad izvadi
Čislo Djeve svete.

Eto štita protiv napasti, eto utjehe u nevoljama. Vrijedna kongreganistica C. B. iz Bednje preporučuje nam molitvu, koju nas je naučila sama naša nebeska Majka, molitvu doista krasniju od svih i moćniju od svih molitava na svijetu.

Ali kako ni u čem tako ni u molitvi ne smiješ biti sebičnjak. Majci Božjoj treba da preporučuješ ne samo sebe već i druge: svoju rodbinu, dobročinitelje, prijatelje, grješnike i pravednike. A u ova teška vremena napose svetu Crkvu.

Majko divna, brani Crkvu,
Brani svetu vjeru našu
Od zlih duša nevjerničkih,
Što bi rado propast našu.
Majko divna, kao da se
Propast svijeta veće sprema;
Čuvaj, Majko, roditelje:
Svećenika nema!

Kako mnogo kažu ti redci dobre duše T. Z. iz Gradačca! Da, tko će spasiti katoličku Hrvatsku, tko će nam dati svećenika kakvih treba? Iza Boga — katolički roditelji.

Da svećenstva nemamo, vidi već svak. A da se ipak i sad čuje jauk protiv kojega svećenika, znamo svi. Tko je *najviše* kriv, što ima zlih svećenika?

Poznato je, da naša braća Slovenci imaju izvrsno svećenstvo. Upitan jedan slovenski svećenik, kako to, odgovori: »Da smo mi takvi, to je ponajprije zasluga naših majka«.

Eto ti, hrvatska majko, velike nauke! Ti ćeš biti najkrivlja, ako ne budemo imali za Bogom najveću diku, ako dobijemo mnogo dobrih svećenika. Ti to možeš učiniti kao nitko drugi. Ta ti imaš nad svojim dječakom najveću vlast, jer imaš i najveću ljubav k njemu. Budi u srcu svoga djeteta ljubav prema svećeničkomu zvanju. Uči ga ne da ljubi jelo, pilo, zabavu, čast, već krjepost, križ Isusa raspetoga, Crkvu i narod, bijedni, isisavani, varani narod! Napuni mu mlado srce velikom ljubavlju Isusa Krista! Onda će doista rado poći u svećenički stalež i vodit će naš narod pravim putem u nebo, za koje smo svi stvoreni, kako lijepo kaže spomenuta C. B. — a njezinim riječima i završujemo ovaj mali vijenac. —

Znaj da cijeli život taj
Priprava je tek za raj,
U koga će svaki doći,
Koji pravim putem kroči.

M. P.

Marijina kongregacija omladinaca u Zagrebu.

Četiri su godine prošle kako je Glasnik najavio osnutak naše kongregacije. Pri osnutku bila nas je većina iz kongregacije radnika, gdje smo bili članovi »Vojske Srca Isusova«, što ju je vodio v. o. Michieli. Tude smo imali i lijepu glazbu »Vojske«, s kojom smo prvi puta istupili g. 1918. na Stjepanje. Da se svestranije zaposlimo i izobrazimo osnovali smo pomoću v. g. Jesiha svoje omladinsko društvo »Kačić«. Time se bila pokazala i potreba, da kao mladi članovi kongregacije dobivamo posebne upute i savjete, pa tako da imamo i svoju posebnu omladinsku kongregaciju. V. o. B. Foretić išao nam je pri tom u svemu na ruku, pa je tako na blagdan Bezgrješnog Začeća g. 1920. bilo primljeno naših prvih 12 članova »Kačića« u novoosnovanu kongregaciju. Glavni rad u kongregaciji sastojao se u njegovanju unutarnjega života, jer je to glavno jamstvo za sav daljnji rad u katoličkoj akciji. Iza svakog sastanka polazili smo bogatiji kući, jer nije bilo,

Marijina kongregacija omladinaca u Zagrebu.

a ni sada nema sastanka, da se ne bi u velike njime mogli okoristiti u svakidašnjem životu. Da se još više učvrstimo u vjerskim istinama, i dublje zaronimo u Kristova načela, odlučilo je vijeće kongregaciji da obavimo trodnevne zatvorene duhovne vježbe. Prve duhovne vježbe održane su 15. do 17. travnja, upravo na same uskrsne blagdane 1922. u nadb. orfanotrofiju. Prisustvovalo je 9 članova. Neopisiva je utjeha i radost, koju smo nakon svršenih duhovnih vježbi osjećali, a plod se njihov znatno opaža i u radu kongregacije a još većma u omladinskim našim društvima. Druge takove duhovne vježbe održali smo prošle godine 27. do 29. VI. kod oo. Isusovaca. Svake prve nedjelje u mjesecu imamo zajedničku sv. Pričest, a lijepi broj članova euh. sekcije dnevno pristupa k stolu Gospodnjem.

Kod noćnih klanjanja što se u Zagrebu četiri puta na godinu vrše, nastojimo, da i mi barem donekle Bogu dademo zadovoljštinu za nebrojene grijehe i da ga zamolimo, da nam dade što više dobrih svećenika. Kongregacija je nastupila na svim procesijama, da time javno i na ulicama gradskim dade čast Stvoritelju. Svake godine nastojimo što bolje proslaviti zaštitnika kongregacije Sv. Stanislava. Sve veća težnja sa učvršćenjem vjerskog duha ponukala nas na zaključak, da se sastanci kongregacije od sada drže svakog tjedna. Na sa-

stancima nam v. otac Foretić upravo majstorski tumači Mahnićevu »Knjigu života«.

Kongregacija sada broji 31 prisutnog i 8 odsutnih članova sa 36 kandidata. Plod se kongregacije već sada opaža kod pojedinaca, a još većma se to opaža u našim omladinskih društvima. Ustanovilo se često puta da onaj član, koji nije u kongregaciji pokazao revnosti, nije ni u društvu puno koristio. Redovito se dešava, da kada je vijeće kongregacije prisiljeno koga isključiti, da istog člana neposredno iza toga isključi i društvo u kojem se nalazi.

Punim pravom mora se priznati kongregaciji omladinaca zasluga za mnogi uspjeh naših ostalih omladinskih društava u Zagrebu. Zato nije čudo što su zagrebačka omladinska društva »Kačić«, »Djetičko društvo« i »Eckert« stvorili zaključak, da svaki njihov član mora ujedno biti i član Marijine kongregacije omladinaca. Dao dobri Bog, da i ostala naša omladinska društva širom Hrvatske domovine uvide važnost kongregacije. — *J. M.*

VIJESTI.

SAOPĆENJE »SAVEZA MARIJINIH KONGREGACIJA«.

Gledom na gornji poziv umoljavaju se sve M. k., da do konca svibnja jave, koliko će njihovih članova doći na kongres. Darom dobročinitelja i velodušnom susretljivošću zagrebačkih kongregacija nadamo se, te će se moći pružiti lijepom broju vanjskih učesnika besplatan stan i opskrba. Neka se dakle u prijavi navede, koliko ih na tu pogodnost računa.

Tajnik Saveza.

Požega. Kongregacija učenica više djev. škole ss. Milosrdnica. Naša kongregacija lijepo napreduje. Ove školske godine obavilo se primanje dva puta. 8. XII. bilo je primljeno 26 članica, a 2. II. 8 članica. U svemu nas ima 66 pravih članica i 14 kandidatkinja. Upravitelj nam je naš vjeroučitelj časni otac Kalikstо Medved. Sastajemo se svake subote, a koncem svakoga mjeseca drži vijeće svoje redovite sjednice.

U kongregaciji su dvije sekcije: euharistijska i misijonska. Poslije pouke slijede predavanja za sekcije. Načelnica *euhar. sekcije* napiše za osam dana unaprijed posebne nakane za sv. pričesti. Mnoge zbornice primaju svaki dan Spasitelja u svoje srce. Zajednička sv. pričest je svake prve nedjelje u mjesecu i na Gospine blagdane. *Misijonska sekcija* također živo radi. Načelnica sekcije prima od članica stare marke, karte, staniol i novac, a onda šaljemo za misije u Ljubljanu družbi sv. Petra K. Dopisujemo se sa misijonarima iz Afrike — časnim ocima Stj. Mlakićem i B. Kohnenom. Oni su nam poslali raznih fotografija, a mi opet sakupljamo i šaljemo sličice za tamošnju dobru djecicu.

Za našu glavnu svetkovinu 8. prosinca pripravimo obično akademiju u čast Gospi. I svetkovinu naše zaštitnice sv. Janje proslavimo, koliko nam dopuštaju prilike. Budući smo dobili iz Rima posredovanjem veleučenoga gosp. Dr. Kniewalda moći sv. Alojzija, to smo mjeseca veljače davale zabavu i sakupile lijepu svotu za dostojni relikvijarij. Naručen je u obrtnoj školi u Zagrebu, pa se nadamo, da će stići do 21. lipnja, da mognemo taj dan što ljepše proslaviti. Bilo sve na slavu i čast naše drage Majke Marije! — *Laić Antonija, tajnica.*

Banja Luka. M. kongregacija gospojica u zavodu sv. Vinka. I mi katoličke djevojke u srcu Krajine naše dale smo se na posao. Uz pomoć dobrih prijatelja, a ne žaleći ni same truda osnovasmo t. j. obnovismo za nas najljepšu organizaciju — M. kongregaciju. Rad naš zapravo počeo je od dana prvog primanja 2. II. 1924., koji je bio tako divan, da smo za rad ostale upravo oduševljene. — Nema nas mnogo, ali za prilike i okolnosti u kojima živimo lijep je broj. Sastajemo se u samostanu čč. ss. milosrdnica, kojima se i ovim putem zahvaljujemo na susretljivosti i pomoći u svakom pogledu. Redovite sastanke, kojima predsjeda upravitelj društva preč. g. Ivaniš imamo dva puta u mjesecu, premda se po želji nekih članica radi o tome, da ti sastanci budu što češći, dapače svake nedjelje. — Rad smo podijelili na sekcije. Za sada imamo euhari-

stijsku, pjevačku i literarnu. Nekoje članice *euh. sekcije* pristupaju po mogućnosti svaki dan k sv. pričesti, pa se nadamo, da će rad te najljepše sekcije zazvati Božji blagoslov na cjelokupni rad mlade kongregacije. Pjevačka sekcija marljivo vježba crkveno pjevanje, pa ima nade, da će s vremenom postignuti lijepe uspjehe. *Literarna sekcija* si je uzela za zadaću uz ostalo širenje dobre štampe. Ufamo se, da je s dosadanjim našim radom zadovoljna Bl. Djevica pa još samo jedno želimo i od nje molimo, da i druge kat. djevojke grada našega, koje istina ne spavaju, ali nijesu baš ni budne — bace slabušni ljudski obzir i dođu pod zastavu Gospe naše. A doći će dan taj — sigurno će doći! — *Tajnica: Karla Hnilička.*

Split. Kongregacija gospođa i gospođica. Naša kongregacija kao svake tako i ove godine imala je devetnicu s tolikim uspjehom, da su i po ružnom vremenu dolazile kongreganistice i dosta udaljene od crkvice oo. Isusovaca, koja je bila dupkom puna svijeta, navlastito na dan Gospe Lurdske, naše zaštitnice. Jutrom redale se sv. mise od 6—10 sati; našu je misu čitao sam presvijetli biskup Dr. Bonefačić i udijelio nam Isusa u zajedničkoj sv. pričesti. Poslije podne svijet je morao stajati pred Crkvicom, a neki i vraćat se kući, jer nije bilo više mjesta. Mi smo imali svečano primanje, koje je također obavio u svojoj dobroti presvijetli biskup, uz asistenciju v. o. Kujundžića, našeg upravitelja i v. o. Kulunčića D. I. Gospođa nadstojnica i vijeće, kao i nove kongreganistice zahvalile smo presvijetlom na njegovom trudu, a on je oslovio bodreći nas na daljni rad. Ponovno i ovim putem izričemo najdublju hvalu. Ovom prigodom skupile smo lijepu svoticu novca za potrebe naše kongregacije. — *I.*

Bebrina. U god. 1923. je naše »Djev. dr. S. I.« brojilo oko 45 članica. S malim iznimkama pristupale smo sve mjesečnoj sv. Pričesti. Ove godine bilo je u siječnju 35, a u veljači 32 sv. Pričesti.

Djevojačko društvo u *Šibeniku* za bivšeg revnog upravitelja uznapredovalo i brojem poraslo. Veleč. g. je svakom zgodom nastojao, da sve zagrije većom ljubavlju za Spasitelja. Tako je i sveta božićna noć vrlo svečanom Misom, propovijeđu i lijepim pjevanjem »Djev. društva« proslavljena.

Članice »Djevoj. društva« *sv. Ivana Zeline* primile su od kolovoza 1923. do prosinca 635 sv. Pričesti. Više njih hodočastilo je na euhar. kongres, i prisustvovalo svečanoj procesiji, a u Svetištu presv. Srca primile su zajedničku sv. Pričest. U listopadu je većina djevojaka dolazila dnevno sv. Misi da molenjem sv. krunice i primanjem sv. Pričesti proslavi dragu nebesku Majku. Blagdanima kite oltare tako o Bezgrješnom Začeću lijepo okitile oltar i primile zajedničku sv. Pričest isto tako i o Božiću okitile drvce i Betlehemske jaslice. U vjerskom pogleđu društvo lijepo napreduje i služi na izgled. 17 revnih djevojaka se udalo, a 2 su primljene u samostan.

Djevojačko društvo u *Dapcima* primilo je od kolovoza do konca godine 408 naknadnih sv. Pričesti. 25 članica hodočastilo je na kongres. Svaki prvi petak u mjesecu slavi se Presv. Srce. Pomladak djev. društva i vjernici pristupaju sv. ispovijedi i stolu Gospodnjem, a djevojačko društvo prve nedjelje. Revna glavarica vježba u pjevanju i prati na harmoniju.

Djevojačko društvo iz *Baške* primilo je u veljači 59 naknad. sv. Pričesti.

Djevoj. društvo *Kupčina Donja* 125 nak. sv. Pričesti u veljači.

Soljani. Od lipnja do konca godine 1923. primljeno 985 sv. Pričesti. Bivša revna glavarica se udala.

Maruševac u kolovozu primljene 82 sv. Pr., listopadu 76, studenom 75, pros. 81. U Maruševcu bio čitavi dan 19 kolovoza izložen presveti Sakramenat. Djevojke se izmjenice klanjale; svečanost završila svečanim blagoslovom i procesijom!

U *Maču* primljeno je naknadnih sv. Prič. 835 u prosincu. Prošle godine udalo se 5 djev. iz društva, 118 je novih članica ukupno 180 članica. U siječnju i veljači bilo je po 520 sv. Pričesti.

Javilo se opet društvo iz *Rasinje* kraj Koprivnice. Ako je i malen broj članica, ali redovito pristupaju Stolu Gospodnjem. Osnovan je i »Pomladak djev. društva. Članice drže pravila i redovito pristupaju sv. Pričesti, tako ima nade, da će društvo lijepo porasti i uznapredovati uz pomoć Božju.

Stubica Gornja. Naše »Djev. dr. S. I.« primilo je g. 1923. u svemu 1360 sv. Pričesti. Dne 20. siječnja smo prigodom klečanja sve primile sv. Pričest.

Belej na otoku Cresu. Da ti se i mi javimo mili naš Glasniče iz kraja, koji plače za braćom svojom. I ovdje postoji »Djevojačko društvo S. I.« Ima nas 34 članice. ali smo na žalost prepuštene same sebi, jer su već prošle dvije godine i pol da nemamo svoga župnika. Stoga se ne možemo podičiti niti brojnim primanjem svetih Pričesti, niti ikojim većim pobožnostima. Neko vrijeme bio je i u našoj župi otac Albert, Franjevac iz Martinšćice, koji nas je i upoznao s tobom mili Glasniče, kojeg primamo 20 komada. Jedna pretplatnica ga je ostavila, ali se javile tri nove. Ipak imamo i jednu veselu vijest. Dobri nas je Bog zadnjih božićnih blagdana obveselio, jer nam je poslao preko našeg presvijetlog biskupa jednog svećenika, koji nam je tri blagdana služio svetu Misu, pjevao večernju i dijelio nam svete sakramente ispovijedi i pričesti i na badnjak nam je blagoslivljao kuće po našem starom običaju. Ah teške su prilike, u kojima mi poslije rata živimo osobito što nemamo svećenika. Ali se čvrsto nadamo u Presveto Srce Isusovo, da nas ne će ostaviti i da će nadahnuti naše poglavare i kojeg požrtvovnog svećenika, pa da će doći k nama i duše nam krijepiti. Stoga i preporučamo sebe i svoju župu u svete molitve svojih susestara širom drage nam domovine i želimo, da nam Glasnik donaša što više vijesti od »Djevojačkih društava« e da bimo se mogle ugledati u pobožnosti drugih i po mogućnosti ih nasljedovati. A djevojke su naše dobre i uvijek spremne na molitvu i poslušne kod kuće i glavarici društva.

Tuhelj. »Djevojačko društvo« opstoji 5 godina. članica ima 40. Društvo obavlja zajedničku mjesečnu sv. pričest svakog prvog petka. Broj sv. pričesti u prosincu 60, siječnju oko 50; veljači 45. Sastanke imademo jedamput u mjesecu i pohađamo ih marljivo. Pet nam je članica otišlo u samostan. 25 se udalo, a dvije su umrle. Glasnik Srca Isusova čitamo marljivo i natojimo, da ga i drugi čitaju. Pretplatnika imademo 70. a čitamo i glasnik sv. Josipa, »Nedjelju« i razne dobre knjige. Članice se osobito ističu svojim čednim odijevanjem. Društvo pomaže u crkvi kod svake svečanosti. Na euharistijskom kongresu bilo je naše društvo zastupano sa 20 članica a imale smo sobom i svoj lijepi barjak. *Glav. O. Iveković.*

Martinska Ves. Početkom g. 1923. brojilo naše društvo 35 članica. 6 pripravnica. Mjesečne sastanke polazile su marljivo. Za predmet pouke uzete su djevojačke krjeposti na temelju biblijskih lica. Čitana su duhovna štiva iz različitih glasnika, najviše Euharistiskog sadržaja, kao priprava za kongres. Zatim ispitivanje savjesti na temelju pravila, a na koncu tumačena mjesečna nakana. Zajedničke sv. Pričesti primale su točno, li rijetko se koja, osim glavarice i jošte dviju, vidjele kroz tjedan, pa je Pričesti 677 malen broj za ovo društvo.

8. 9. i 10. ožujka imale su duhovne vježbe. Prvi dan sakupilo ih se malo, a zato drugi i treći dan došle sve. 11. ožujka bila zajednička sv. Pričest, kod koje su obnovile posvetnu molitvu.

Na Bijelu nedjelju je 5 pripravnica primljeno. Euharistijskom kongresu prisustvovale 32 članice. Udalo ih se 12. — U prosincu umrla glavarica Marica Matijašec, o kojoj je pisao Glasnik. Sada vodi društvo č. s. Bogomila.

Brušane — Lika. Vesela sam kad mogu javiti u Glasnik S. I., da je naše društvo poraslo od 20 članova na 50. Jedna nam je članica umrla. Za pokojnicu smo same dale služiti sv. Misu, pod kojom smo se sve pričestile za pokoj duše njezine. — Gospodin župnik nam drži sada svake nedjelje sastanak u crkvi i govori o kršćanskim dužnostima. Da nas nije više u društvu krivnja je, što u ovom selu još ne vlada duh pravog kršćanskog života. Obziri i mlakost. Slabi običaji od starine uvriježeni nedaju, i ako mnogi uviđaju potrebu, boljeg života.

Uz naše društvo osnovao je gosp. župnik i Vojsku S. I. proti psovki i kletvi. Malne cijelo selo veselo je pozdravilo tu krasnu namisao, jer u našem selu kao i u svoj Lici vlada uvelike ta stara hrvatska sramota — psovka. Al đavo ne spava. Par ljudi zadojeni mržnjom protiv Boga i Crkve i svakog napretka, nazvaše tu vojsku »crna vojska«. U prvi čas mislismo: nema uspjeha. — Al je ipak Srce Isusovo pomoglo, te se upisalo u Vojsku preko 30 članova. Ufamo se, da će žarka ljubav Bož. Srca zle obzire nadvladati, Vojsku pojačati, kletvu iskorijeniti. Glasnik S. I. i kalendar čitamo svi rado. — *Milka Ratković, glavarica.*

MISIJSKI VJESNIK

Napredak u Kini.

Iz pisma Oca misijonara iz Tamingbu. Tšeli.

Borba protiv praznovjerja razvija se po cijeloj zemlji. Državni činovnici vode tu borbu, jer im pruža priliku, da velike novčane globe u džep metnu. Osobito se oduševili za to daci novih škola. Ne vjeruju ni u Boga ni u vraga, barem to tvrde. Posvuda ruše pagode; zemlja što je pripadala tim pagodama, dijeli se raznim školama. Tko još kumire ili amulette kuje, plaća velike globe. Taj pokret može postati i nama dosta pogibeljnim, jer Kinezi ne razlikuju dosta vjeru od praznovjerja, već jednako jedno i drugo suzbijaju i smijehu izvrgavaju. To će nam zadati mnogo brige u budućnosti, osobito jer stavljaju na mjesto praznovjerja nešto slično spiritizmu, a taj još manje vrijedi. Čovjek ne može makar je i Kinez sasma bez nadnaravnih pojmova živjeti. Spiritizam je ovdje roba stranog uvoza osobito iz Amerike, te pomami svu mladost državnih škola. Đaci se bave stolovima, koji govore i pišu, duhovima itd. Čudnovato protuslovlje! Ovi bezbožni materijalistički mladići, koji se ponose nevjerom u Boga i u dušu, bijesno se podavaju spiritizmu, koji se kineski zove »zazivanje duhova« »Tšao honun šu«.

Mali crnci čekaju vjerovjesnika, da ih uči.

Drugi napredak; ako se prijašnji u opće može nazvati napretkom. Mandarin grada Taming-fu progoni globama muški perčin i ženske zavijene nožice.

Evo na primjer kako postupa s gospodama. Najprije su kod vjenčanja u crkvi propisane dvije cijene: ako zaručnica ima velike noge, plati samo dva dinara. za biljegovani vjenčani list; ako ima male noge plati osam dinara. No to još ne djeluje dosta. Jedna profesorica više državne škole istražuje službeno po gradu u pratnji dvaju žandara, koje uostalom oprezno ostavlja pred kućnim vratima. Ona stupi u kuću i pregleda veličinu nogu sviju gospodica ispod petnaest godina, za starije se više ne brine, i kazni globom od petsto dinara po nozi sve one, koje se dale na male zavijene nožice.

Nedavno smo imali u Tamingfu obraćenje odličnog građanina. Nikomu ne sakriva razlog svoga obraćenja. Nada se, da će tako bolje osiguravati dobar život svoje djece i da će ih kršćanska vjera očuvati sviju pogibelji, u kojima vidi kako propadaju đaci državnih škola.

Između ljudskih razloga, koji obično, ako ne uvijek, potaknu obraćenje

poganima, je to sigurno jedan od najplemenitijih, što se mogu željeti. Da je to pravi uzrok njegovog obraćenja bio, vidi se također iz toga, što je prigodom svoga krštenja darovao crkvi u Tamingfu stotinu taela t. j. 4000 do 4500 din.

Naša misija broji sada oko 120.000 kršćana, koji žive među 11,000.000 pogana. S milošću Božjom lijepo napredujemo. Prije pedeset godina jedva smo imali hiljadu katolika, a sada imamo već dvadeset tri domaća svećenika.

Molite se svi za obraćenje 400 milijuna Kineza! — *F. Archen D. I.*

Božje su stvari vrednije od novca.

Misionar Le Skao pripovijeda, kako mu je prošlog srpnja revni kršćanin Aleksander doveo mladog čovjeka imenom Guimbi, koji ga silno molio da ga pouči u »Božjim stvarima«. »Ja sam ga već poučavao; ispitajte ga, možda biste ga mogli krstiti« — reče Aleksander. I zaista je već temeljne istine vjere lijepo znao, ali o zapovijedima je teže išlo.

»Dobro; ostani kod nas; kad naučiš što još treba, krstit ćeš se«. I ostao Guimbi i učio i marljivo pri poslu pomagao. Plaća mu bila: hrana i 2 franka na mjesec, da si nabavi odijelo. O Svim Svetima se krstio i dobio ime Urban. Sad se odmah prijavio, da bi još dalje ostao kod misijonara, da se »Božjim stvarima« bolje nauči i za svetu Pričest bolje pripravi.

»Ali ti pri nama možeš samo tako malo zaslužiti — odvratim mu ja. Crnac će na to ovako lijepo: »Oče! Božje su stvari više vrijedne od novca«. I on nastavlja tihi radini život kod misijonara.

NAPREDAK JEDNE AFRIČKE ŽUPE.

Vrlo je utješan i za mnoge naše župe postidan izvještaj misionara Sigvarda iz družbe Bijelih Otaca o životu u misijskoj postaji Uagadugu u zapadnoj Africi. Ova župa broji 1100 obraćenika, 500 katekumena, što se baš pripravljaju na krst i 2000 drugih, koji se već preko godinu dana poučavaju. Vjerski život se tude upravo divno razvija. Same prošle godine bilo je tude 10.560 sv. ispovijedi, i 56.679 sv. Pričesti i 146 krštenja odraslih. To znači, da se svi kršćani po prilici svaki mjesec ispovijedaju, a svake nedjelje pričešćuju.

A mi braćo, koji smo i odgojeni u pravoj vjeri, koliko puta se krijepimo sv. Pričešću da mognemo po vjeri i živjeti?

»BLAŽENI, KOJI ŽEĐAJU ZA PRAVDOM!«

To su u tolikim mjestima siromašni pogani. K jednoj postaji misionarka na Madagaskaru dođe jednog dana oko 25 ljudi i žena. Jedva opazili misionarke bace se na koljena i stanu im cjelivati ruke.

»Majko, stanu govoriti, mi dolazimo da vam se zahvalimo, jer je jedan kršćanin od vas došao u naše selo. On nas je često učio i sve što je govorio, tako je lijepo da bismo se mi svi htjeli krstiti. Za zahvalu eto vam malog dara« — i predadu 70 rapa. »Molite za nas da što prije postanemo djeca Božja!« dodaše.

VELEDUŠNOST JEDNOG HRVATA.

Da nastojanje Glasnika oko buđenja misionske misli nije baš neplodno, ako i jest čedno, pokazuje slijedeće pismo revnog štovatelja Božanskoga Srca g. Ante Soldo, Hrvata u Americi, koji nam je poštom poslao 50 dolara za hrvatske misionare u Africi, a to nam je isplaćeno sa 4060 dinara.

»Stari sam Vaš čitatelj i prijatelj pa me pisanje Glasnika o bijedi nekrštenih crnaca vrlo ganulo. Što mogu ĉto odmah i činim i šaljem Vam poštom 50 dolara za pomoć, da ih pošaljete hrvatskim misionarima u Afriku, koji su sigurno najpotrebniji. Meni je živo pred očima onaj prizor, kako je Gospodin naš Isus Krist poslije uskrsnuća rekao apostolima: »Idite po svem svijetu i naučavajte sve narode i koji vjeruje i pokrsti se spasit će se, a koji ne vjeruje izgubit će se«. — Bože moj dobri, kako si Ti onda želio i sada želiš, da se prosvijetle i spasu siromašni pogani, a tako malo ima ljudi, koji bi k njima htjeli, da ih uče i krste. Kad bih bio mlad i učen išao bi sam k njima; a kad sam ovako slabo pismen, što ću drugo nego da barem onim veledušnim našim junacima pomognem svojim prinosom, da laglje osvajaju srca za Isusa. Utekao sam se Presv. Srcu Isusovu i prečistomu Srcu Marijinu, da se smiluju nama grješnicima i obećao sam, da ću se i u buduće sjećati svoje po Bogu braće u crnoj Africi«.

Mi smo dar odmah poslali preč. Ocu Stj. Mlakiću u Khartoum, a veledušnom Hrvatu, jednostavnom čovjeku iz puka, no punom žive vjere i djelotvorne ljubavi najsrdačnija hvala. Ovo je do sada najveći — nama poznati dar za misije iz naših krajeva.

Eto mladi prijatelji, koje Bog zove za misijonare, kako će se Providnost i za vas skrbiti, da mognete s uspjehom raditi.

Domaći rad za misije.

Na Bogojavljenje navršilo se prvo pet godište, otkako se osnovala misijska sekcija u kongregaciji većih sjeminaraca u Travniku. Rad je sekcije bio dvostruk: nutarnji i izvanji.

Žarišta nutarnjeg rada bila su u prvom redu mjesečna sv. pričest svijų članova u određeni dan i svaki ponedjeljak sv. krunica za misije. Oboje se svaki mjesec na početku sastanka proglašivalo. Nadalje su bila sijela, akademije, sastanci misijski i skupštine — 40 na broju. Pripušteni su bili katkada kao dobrodošli gosti svi sjeminarci gornje gimnazije, a kod svečanijih akademija i sijela sudjelovale su sve 4 gimnazjske kongregacije. Na osobit način proslavljena je 300-godišnjica kanonizacije sv. Franje Ksaverskoga, zaštitnika sekcije. Dvaput u godini: 12. ožujka (spomendan kanonizacije) i 3. prosinca (svetkovina) u čast misijskome zaštitniku je zajednička sv. misa i pričest. Na sastancima misijskim održalo se 10 vatrenih govora, od kojih je svaki bio nova iskra, da potpiri gorući oganj u mladim srcima našim. Pročitala se 21 misijska radnja — dirljive crtice o životu i radu misijonara i misija, izneseno je 17 rasprava sa zgodnim zaključcima. Dakako da je pri tom dolazilo i do živahne rasprave. Na koncu svake školske godine izvješćivalo se o radu i uspjehu sekcije tokom minulog ljeta. Deklamacija je bilo 8; odigrala se i 2 mala ganutljiva prizora iz misijskog života i 2 dirljiva razgovora. Često bi pozdravljali Gospu ili Srce Isusovo bilo jednoglasnim bilo dvo- ili četveroglasnim pjevanjem. Najzanosnija je bila bez sumnje: »Afrika zove Gospu«, kad iz mladih grla zaori zvučnom dvoranom »Marijo, Crnci te zovu«. Mnogi ugodni čas zahvaljujemo i ciliku tamburice vanjskih gimnazijalaca.

No mlado je srce nemirno, hoće da imade i izvanji rad. Živahno je bilo dopisivanje s Afrikom, za koju naša sekcija specijalno radi. Vč. O. Stjepan Mlakić u Khartoumu i vč. O. Bernard Kohnen u Lulu bili su travnički sjeminarci — zbornici, a sada su misijonari. S njima smo uvijek u vezi. Za njih se sabirale marke, njima se poslala svota za otkup i pokrštenje četvorice Crnaca, njima milodari u novcu. Na »misijski dan« (6. siječnja) sabiru članovi sekcije u sjemenišnoj crkvi iza sv. misa prinose za misije. Nekoliko dana prije blagdana moli odbor sekcije oce profesore i nadstojnike, da bi ovu akciju što toplije preporučili sjeminarcima i vanjskim katolicima. Jedan član misijske sekcije (šestoškolac) stupio je u Družbu Sinova Presv. Srca za afričke misije. Lijep je plod misijske naše sekcije i to, što je u tjedniku »Nedjelja« otvorena rubrika »Katolički misijonar«, u kojoj izlaze vijesti o misijama i misjonarima. I pobuda i vijesti potječu od bogoslova sarajevskih, koji su prije bili osobito revni članovi naše misijske sekcije. Članovi sekcije, a po njihovu primjeru i svi ostali sjeminarci češće bi se sjetili sekcije milodarima, a svoje apostolsko djelovanje u velikim praznicima bi nastavili. Osnovana je i misijska knjižnica, a kako nemamo posebnog hrvatskog misijskog časopisa, naručuje se inostrani. — *J. P.*

ZAHVALJUJU PRESV. SRCU ISUSOVU:

Adžamovci MB Zagovorom sv. Antuna povratilo Bož. Srce mir obitelji. *Antunovac* JB Povratilo se zdravlje djetetu. *Banova Jaruga* KM Dvije sestre izmakle pogibeljnim bolestima. *Brusje* HŠ Ozdravila preporučujući svoju sudbinu Bož. Srcu. *Bizovac* MP Ozdravila na ruku darom Gospe Lurdske. *Banovci* MK U jedamput zahvaljuje sada za mnogobrojna dobročinstva Bož. Srcu, što ih primio sav život. *Botovo* AM Deset godina drži Glasnik i štuje Srce Isusovo pa sad zahvaljuje za sve milosti, osobito za sretan porod žene i povraćeno zdravlje djeteta te obećaje Isusu, da će ga po njegovoj nauci odgajati. *Britovo* MM Primila mnoge milosti i šalje dar. *Čakovac* KW Olakšalo joj tešku brigu za dijete. *Dubrovnik* Sl. Mil. Vratilo nam zdravlje trim dragim sestrama. S i ŠG Kraljica sv. Ružarja i sv. Josip isprosili od Bož. Srca velike milosti našoj obitelji, pa će ona biti od sada njima posvećena primat ćemo svaki prvi petak sv. Pričest. *Dubrava* NH i GŠ Ozdravilo malo dijete i mlada majka sretno prošla u porodu. *Dulepsko selo* JM Zahvalna šalje 25 d. u čast Bož. Srcu. *Đakovo* BK Slava Presv. Srcu, Mariji i sv. Josipu za ozdravljenje. EĐ Muž sretno prošao kod operacije pa šalje 100 d. dara. MK Izmoljeno podijeljeno, obećano ovim izvršujem i šaljem 50 d. na dar. *Ercegnovi* FJ Iza smrti muža bilo mi i dijete da umre; žarko ga preporučih Bož. Liječniku i ono mi ostade na životu. *Ferdinandovac* BM Kao udovici podijelilo mi S. I. nadzemaljsku utjehu i jakost te nisam nikad klonula. JL Nakon duge duševne potištenosti mama mi se umirila i ja sam primio mnoge milosti. *Fojnica* IM Hvala Ti Presv. Srce za toliko dobro, što si mi dao. *Gradište* GM Čim se zavjetovao Presv. Srcu krenulo sestri, bolesnoj od šarlaha, na bolje. *Gor. Desinac* PV daruje u zahvalu za ozdravljenje 1 dolar. *Gliboki brod* MH Dobio trajnu službu. *Goričan* MD Presv. Srce raspršilo sve zamke neprijatelja te se kćerka sretno udala. *Gruž* LB Našao izgubljeni novac. *Hrtkovci* LM U velikoj kućnoj neprilici pomogao kod Bož. Srca bl. Marko Križevčanin. *Klokovac* SJ Pomožen u obitelji i gospodarstvu. *Koprivnica* TD U očaju pomolila se Presv. Srcu i brzo dobila stan. *Krečaves* MŠ Ojačilo ju u bolesti da je mogla ići na euharistijski kongres. *Kostrena sv. B.* MJ Molitva majčina i zagovor Gospe od Škapulara spasili sina od smrti u valovima. *Krapina* PG Kroz više godina primila sam po zagovoru svetih zaštitnika mojih od Bož. Srca puno raznih milosti. *Letovanić* IK Ove zime, a i prije više puta sačuvan od očite smrti. *Mihaljevci* AM i TL Riješile se teških boli pouzdanom molitvom S. I. *Novska* MJ Uslišana za bolesno dijete. *Nova Gradiška* FJ Teški obiteljski položaj počeo se popravljati. *Osijek* ZK Tisuć hvala Bož. Srcu i Majci Božjoj za nebrojene pomoći. *Palančani* MD Presv. Srce i Gospa od Krunice često u duševnim potrebama pomogli. *Pitomača* MI Oslobodila se živčanih boli i kleveta. MS Našla žalosna utjehu u S. I. *Podbrđe* AJ Riješila se teškog reumatizma. *Predrada* VH Očuvalo ju od operacije i smrti. *Ruma* AB Ustrajnom molitvom povratilo joj se zdravlje. *Sv. Ilija* KJ U znak zahvalnosti šaljem dar Presv. Srcu na čast. *Sv. Ivan Z.* JJ Dobro prošao na teškoj operaciji. *Semaljci* UR U teškoj bolesti zavjetovala uzoran kršć. život voditi i brzo ozdravila. *Senj* MB Zahvalni šaljemo za Svetište 25 d. jer nam je dijete potpuno ozdravilo. *Split* IG Zazvala Pr. Srce i ono vratilo zdravlje kćerki, koja je već bila na umoru. JB Zagovorom Bl. Djevice, sv. Josipa i sv. Antuna primio više milosti. *Sv. Jana* JS Uslišalo ju u velikim neprilikama gospodarstva. *Travnik* LČ Izbavljena iz vel. teškoće. *Vimično* JK Presv. Trojstvu slava a sv. zaštitnicima hvala za mnoge pomoći. *Veliki Grđevac* MH Isprosila sestri zdravlje i više drugih milosti. *Varaždin* JT Hvala i slava Presv. Srcu i dragomu sv. Josipu, što me je izbavio iz mnogih pogibli. *Velika Gorica* MG Presv. Srce po dva puta pomoglo mužu pa zahvalni šaljemo 100 d. na dar. *Veliki Otok* FŽ Primili mnogo milosti i preporučaju se u molitvu za nove. *Virje* PM Našli se izgubljeni novci. *Voćarica* SD Uslišan u raznim potrebama šalje 20. d. na dar. *Vinkovci* MV Izbavilo ih iz teške stanbene neprilike. *West Allis* HS Kroz više godina pomagalo me Presv. Srce u mom teškom životu. *Zagreb* MM Hvala Ti Presv. Srce za sve! CB Hvala Presv. Srcu što mogu redovito polaziti u crkvu. BŠ Pomoglo Presv. Srce dvim prijateljskim osobama. LD Dobila stan, kakav se nije ni nadala. EV, AK, LS Zahvaljuju za razne osobne i obiteljske pomoći. AŠ Darujem Glasniku 200 d., jer sam uvijek našao utočište u Bož. Srcu. *Zavidović* IA Sačuvan od obiteljske nesreće. *Zemun* EO Šaljem 50 d. i tim izvršujem jedan dio zahvale za primljenu milost. TS Pomoglo Bož. Srce da u teškoj ženidbenoj stvari od zla nije postalo gore. —

Milodari.

Oglašujemo samo one milodare, što nam čekom i doznačnicama stižu.

Za Svetište S. I. u Zagrebu: Bakar TM 10 Bosut DH 8 Botovo AM 10 Diklo MB 10 Dobrinjica I. St. 10 Filipovac RD 4 Komletinci AK 20 Lešće IK 5 Ljubljana EŽ 12·50 Mokošica IB 20 Nova Gradiška FJ 5 Novi Jankovci RD 20 Ogulin EC 88 Pakrac IŽ 5 Petrinja GJ 10 Prelog NN 5 S. Vid JG 50 Vel. Selce TH 15 Vrbnik LV 50 Zemun IG 3

Za obnovu Svetišta S. I. Andrijevci AS 20 Babina Greda RP 36 Čukovec BT 20 Draganići AM 10 Goričan MD 25 Novigrad podr. MN 100 Senj MB 25 Sibinj RK 5 Tovarnik IH 28. *Župni uredi: Presv.* Apostolski administrator Subotica 4414 Andrijevci 405·50 Brod na S. 240 Kaniška Iva 144 Lipovljani 17·25 Nova Gradiška 457 Nova Kapela 1040 Retkovci 156 Zabok 710.

Na čast Gospe Lurdske: Bizovac MP 50.

Za sv. Mise: Andrijevci AS 15 Antunovac PC 30 Bizovac RV 20 Gjurgjevac MO 15 Jelenje RR 20 Lipik LŠ 10 Omiš MB 10 Ostrožac PK 30 Trn GS 15.

Za raširı. Glasn. S. I. Andrijevci AS 5 Antunovac PC 10 Apatin AD 10. Babina Greda MČ 40 Bakar TM 10 MP 9 Banova Jaruga EJ 30 Bednja BM 20 Bitumen IO 5 Botovo AM 5 Brod n. S. JP 8 Carevdar JMŠ 50 Cirkovljan IH 5 Crkvice NJ 20 Čakovec JB 30 Čučerje MT 20 Đakovo LB 10 MB 14 MD 100 EM 10 Gjurgjevac MM 13 Gradište Gj. M 50 Jezerana IJ 10 Kamiža GM 10 Krištanovec AŽ 10 Krapina NM 50 Lonja AC 20 Maradik MA 30 Matići MŽ 10 Nova Gradiška FJ 10 Novi Sad MV 8 Novo Pračno SK 20 Oskorušno AŠ 2 Palančani MD 5 Podgajci RL 5 Retkovci AM 100 Ruma AB 50 Senj IV 8 Sikirevci MJ 15 MM 10 Split AB 3 Subotica MV 10 Šamac MO 65 Šadolovci MB 25 Varaždin gđa K 25 Viljevo AK 10 Visoko 4P 5. Vukovar MŠ 25 Zemun EO 50 Zlaganje JB 2 Zvornik M pl. V 20 Žman LV 2.

Za kruh sv. Ante: Andrijevci AS 10 Ilača KL 15 Nova Gradiška FJ 5 Novi Sad NN 250 Novo Pračno SK 5 Ostrožac PK 50 Podgajci MA 5 RL 5 MT 5 Surčin VV 50.

Za misije među pog. Bakar TM 50 Bihać PS 5 Bošnjaci ID 15 Kansas City IT 16 Kaptor, žup. ur. 10 Križevci MP 8 Ostrožac PK 10 Vrbnik LV 50.

Za siročad u Leskovcu: Mostar JS 10.

Za nastradala kat. društva u Splitu. Ostrožac PK 10 Andrijaševci RV 3.

Za siročad u Leskovcu: Dol. Vidovec AL 5 Levinovac Stj. L. 10 Mala Gorica NN 25 Marinići KB 20 Split NN 35 Vojni Križ Gj. Š. 5. — ***Na čast Gospe Lurdske:***Novoseljani FM 50. ***Za stradajuće Ruse:*** Crikvenica IB 5 NovoseljaniFM40.

Dostoj se, Gospodine, svima, koji nam dobro čine, naplatiti životom vječnim. Amen!

BRAĆI HRVATIMA U AMERICI!

Zahvaljujemo napose na darovima za Glasnik i Svetište Srca Isusova. Znademo da je i njima težak život, pa stoga i to više cijenimo njihove žrtve. Platilo im Bož. Srce pomoći i utjehom svojom!

RAZJAŠNJENJE RADI ZAHVALNICA.

Svaki mjesec nam stigne koja stotina zahvalnica Bož. Srcu za primljena dobročinstva. Jasno je, da se sve ne mogu otisnuti, jer bi same one ispunile Glasnik. Opširno oglašuju se one, koje su važnije bilo po predmetu i sigurnosti vrhunaravnog uslišenja, bilo napokon po mjestu i osobi molitelja i zahvalnika. Glasnik je sa svojih 40.000 pretplatnika duševna svojina čitavoga hrvatskoga naroda, pa uredništvo treba da računa i kad objelodanjuje zahvalnice sa svim krajevima iz kojih samo stignu.

Nepotpisane i nesigurne zahvalnice ne uvažuju se nikako, pa makar im bilo i što novca priloženo. Uredništvo ne oglašuje ničijeg imena, ali sâmo treba da znade, dakako uz obvezu tajne, s kime ima posla.

Zavjetu ili obećanju svojem zadovoljuje zahvalnik već time, što zahvalnicu uredno pošalje, a na uredništvu je, što će s njome na veću slavu Božju učiniti. Ljepše zahvalnice, osobito koje se tiču pomoći Bož. Srca u obiteljskim i duševnim potrebama, uredništvo čuva kao dragocijenu građu za širenje pobožnosti Presv. Srca. Neka stoga svatko što točnije opiše podijeljenu mu od Gospodina milost, jer će baš time poslužiti slavi Božjoj. *Uredništvo Glasnika S. I.*

Urednik: J. Vrbanek D. I. Tiskom Glasnika S. I. u Zagrebu.

Mjesečna nakana u svibnju:

MARIJINE KONGREGACIJE.

Posebne nakane za svaki dan:

1 Č. Filip i Jakov ap. Veliko štovanje i ljubav Majke Božje u svibnju.
2 P. Atanazije. Apostolat Srca Isusova kod muževa. Krepost jakosti.
3 S. Našašće sv. Križa. Razumijevanje križa. Katol. vjerski ponos.

4 N. *2. po Us.* Florijan. Mir i napredak katol. Crkve u Njemačkoj. Majke
5 P. Pijo V. Poslušnost i ljubav sv. Ocu papi proti novih krivovjeraca.
6 U. Ivan pred vr. l. Napredak hrv. omladinskih i orlovskih društva.
7 S. *Zaštita sv. Josipa.* Vjernost svih Hrvata katoličkoj Crkvi.
8 Č. Miholjice. Štovanje sv. Anđela. Lijepo vrijeme za polj. poslove.
9 P. Grgur Naz. Veliko počitanje pred Bogom. Naša bogoslovska mladež.
10 S. Antonin. Pouzdanje u Boga. Udovice i sirote.

11 N. *3. po Us.* Sloboda i napredak kat. Crkve u Franceskoj.
12 P. Pankracij. Sloga u obitelji. Nekoliko preporučenih obitelji.
13 U. Servacij. Da se iskorijeni praznovjerje, spiritizam i drugo zlo sjeme.
14 S. Bonifacij. Očuvanje od pogibeljnih poznanstva. Umjerenost.
15 Č. Ivan de la Sal. Vjerski uzgoj mladeži. Učitelji i učiteljice.
16 P. Ivan Nepom. Čuvanje od grijeha jezikom. Dobar glas svećenika.
17 S. Paskal. Dostojna i česta sv. pričest. Rad i napredak hrv. franjevaca

18 N. *4. po Us.* Brojan i svet svećenički pomladak u nas.
19 P. Celestin. Sveta jednostavnost u saobraćaju. Poniznost.
20 U. Bernardin. Oduševljenje za misije i njihovo pomaganje.
21 S. *Andrija Bobola* (mjes. zašt.) Sjedinjenje raskolnika s kat. Crkvom.
22 Č. Julija i H. Pomladak i napredak hrv. redovnica.
23 P. Deziderij. Veliki uspjeh ljetošnjih pokraj. euhar. sastanaka.
24 S. Marija pomoć. kršć. Obraćenje tvrdih grješnika.

25 N. *5. po Uskr.* Urban. Dobar uspjeh trim katol. javnim poduzećima.
26 P. *Pro-* Filip Nerij. Smisao za viši duhovni život. Raspuštena mladež.
27 U. *sni* Beda časni. Povratak Anglikanaca kat. Crkvi.
28 S. *dani.* Augustin. Blagoslov Božji pri gospodarstvu.
29 Č. *Spasovo.* Uvjerenje da Isus živi i kraljuje te život prema tomu.
30 P. Ferdinand. Proslava tisućgodiš. hrv. kraljevstva u katol. duhu.
31 S. Marija Majka milosti. Zahvalnost Bl. Djevici. Naši mili pokojnici.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga Petka po volji. i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne pričesti i mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesečna nakana u lipnju: *Socijalno kraljevstvo Srca Isusova.*